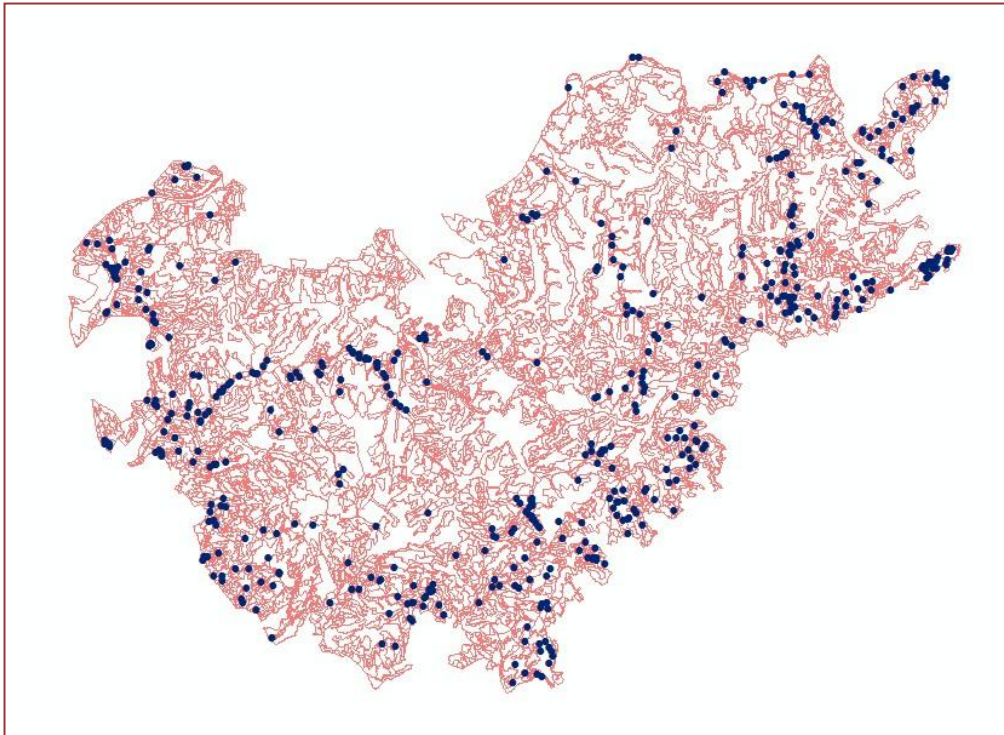


Creació d'una Geobase de dades dels hàbitats CORINE del Parc de Collserola a escala 1:10.000



Autor: Aaron Pérez-Haase

Coordinació: Jordi Carreras

Novembre de 2012



**Diputació
Barcelona**



**Ajuntament de
Barcelona**



**Universitat
de Barcelona**



Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari del Parc Natural de la serra de Collserola, escala 1:10.000

Aaron Pérez-Haase i Jordi Carreras

Resum

El present treball correspon a l'aixecament cartogràfic a escala 1:10.000 dels hàbitats CORINE del Parc Natural de la Serra de Collserola (i zones limítrofes), que engloba un total de poc més de 8.375 ha. L'aixecament s'ha realitzat mitjançant la fotointerpretació de diferents ortofotomatges a escala de detall fornides per l'Institut Cartogràfic de Catalunya i validant a camp els resultats obtinguts. La campanya sobre el terreny s'ha realitzat durant la primavera i estiu de 2012. La llegenda està constituïda per unitats CORINE enunciades i explicades al Manual dels Hàbitats de Catalunya. La informació cartogràfica està estructurada en una geobase de dades en format ArcGis 9.3 (Collserola_HB2012.gdb) que conté dues capes, una de polígons (Collserola_HB2012_pol) i a altra de punts (Collserola_HB2012_pt), les quals duen la informació dels hàbitats CORINE (U) i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC). Per als polígons, l'àrea mínima s'ha establert en 2.000 m². Tots aquells hàbitats considerats d'interès i que ocupen menys d'aquesta mida s'han representat amb punts. S'han pogut delimitar un total de 3.351 polígons i 523 punts. En total s'han detectat 109 hàbitats (73 són presents a la cobertura de polígons i 78 a la de punts), d'aquests, 13 són d'interès comunitari (6 apareixen en la cobertura de polígons i 12 en la cobertura de punts) dels quals 4 són prioritaris.

Paraules clau: Hàbitats, CORINE, Hàbitat d'interès comunitari, Parc Natural de la Serra de Collserola, SIG.

Índex

1. El territori cartografiat.....	7
2. Característiques tècniques de l'aixecament	11
3. Ampliació de la llegenda	15
2 Aigües continentals.....	16
22 Aigües dolces estagnants	16
24 Aigües corrents.....	17
3 Vegetació arbustiva i herbàcia	19
31 Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescals de terra baixa	19
32 Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis.....	21
34 Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana.....	34
35 Prats acidòfils secs	38
37 Herbassars, jonqueres i prats humits	39
4 Boscos.....	40
41 Boscos caducifolis, planifolis.....	40
42 Boscos aciculifolis.....	41
44 Boscos i bosquines de ribera o de llocs molt humits	44
45 Boscos esclerofil·les i laurifolis.....	47
5 Molleres i aigumolls	49
53 Vores d'aigua i hàbitats inundables.....	49
6 Roques, tarteres, glaceres, coves.....	51
62 Roques no litorals	51
65 Coves	52
8 Terres agrícoles i àrees antròpiques.....	53
83 Conreus llenyosos i plantacions d'arbres	54
85 Parcs urbans i jardins	58
86 Ciutats, pobles i àrees industrials.....	60
87 Camps abandonats, ermots i àrees ruderals.....	63
89 Ports, basses i canals artificials	64
4. Resum dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari del Parc Natural de la Serra de Collserola.....	67
5. Annexos.....	70
6. Bibliografia	97

1. El territori cartografiat

La cartografia que presentem inclou tot el Parc Natural de la serra de Collserola (Figura 1) i algunes petites àrees naturals o seminaturals limítrofes amb l'espai protegit. L'àrea total cartografiada és d'unes 8.375 ha, incloses en els municipis de Barcelona, Esplugues de Llobregat, Sant Just Desvern, Sant Feliu de Llobregat, Molins de Rei, el Papiol, Sant Cugat del Vallès, Cerdanyola del Vallès i Montcada i Reixac. El límit oest ressegueix els baixos vessants de la serra fins a prop dels nuclis de població del Baix Llobregat. Pel Nord, el límit aproximadament formen les rieres de Rubí (exclosa) i la de Sant Cugat (inclosa en part). El riu Besòs forma aproximadament l'extrem est, però en queda totalment exclòs ja que els límits del parc no superen enlloc la carretera C-33. Al sud el Parc queda situat per damunt de la ciutat de Barcelona. D'altra banda, els límits són sinuosos i formen lòbuls amples i força illots, entre els quals, els més importants corresponen a les urbanitzacions de la Floresta, les Planes i Vallvidrera.

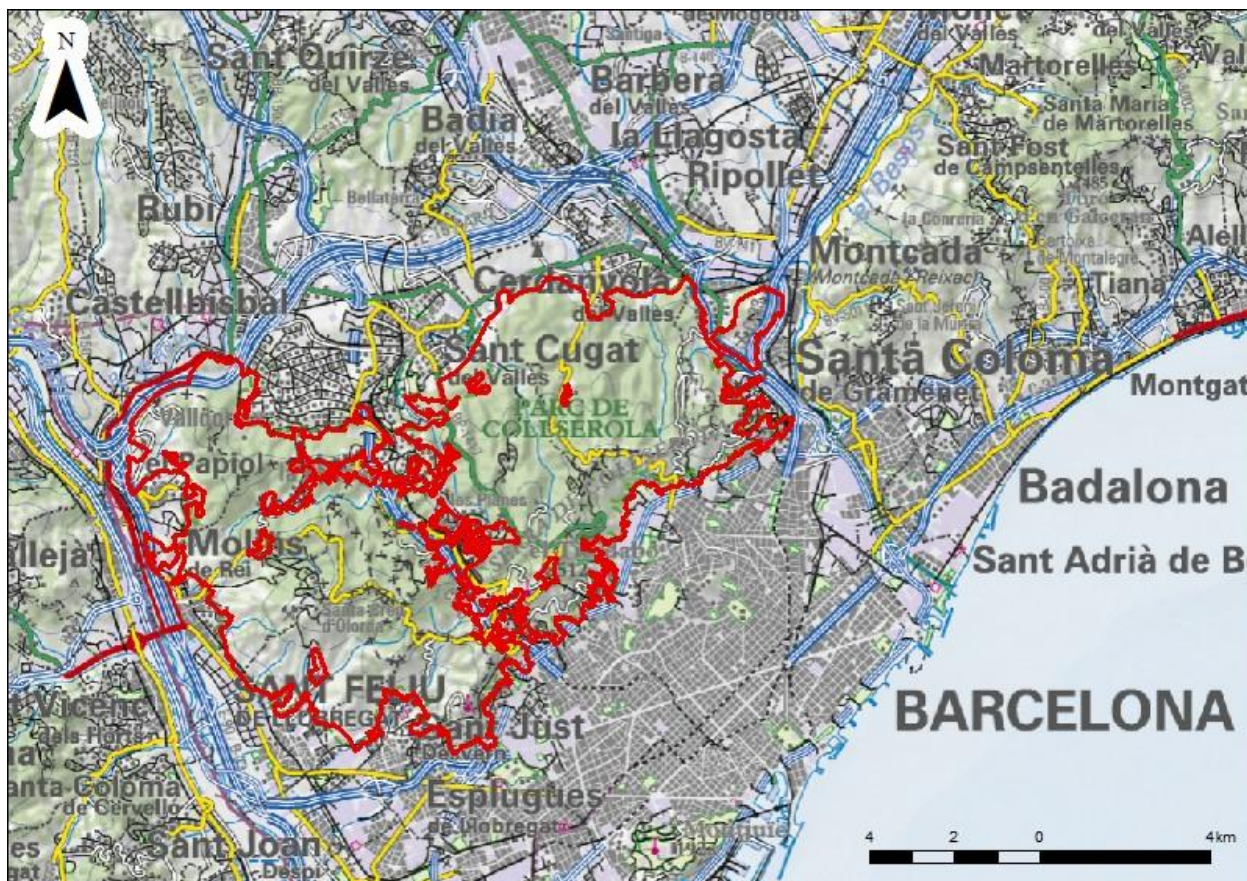


Figura 1. Mapa de situació. La línia vermella delimita l'espai cartografiat.

Pel que fa al relleu, l'alçada màxima del territori cartografiat s'assoleix a prop del Tibidabo, damunt el coll de la Mola, amb 491 metres aproximadament. Destaquen per la seva alçada també el turó de Can Pasqual (470 m), el turó del Maltall (431 m), el puig d'Olorda (435 m), etc. L'alçada mínima es dona damunt el canal de la Infanta (prop de la partió entre els municipis de

Molins i Sant Feliu), amb poc més de 25 metres. El sistema fluvial està format per diverses rieres i torrents que drenen directament a mar (les rieres de Barcelona, soterrades) o bé cap als rius Besòs (riera de Sant Medir, torrent de Sant Iscle...) o Llobregat (riera de Vallvidrera, riera de Sant Bartomeu...).

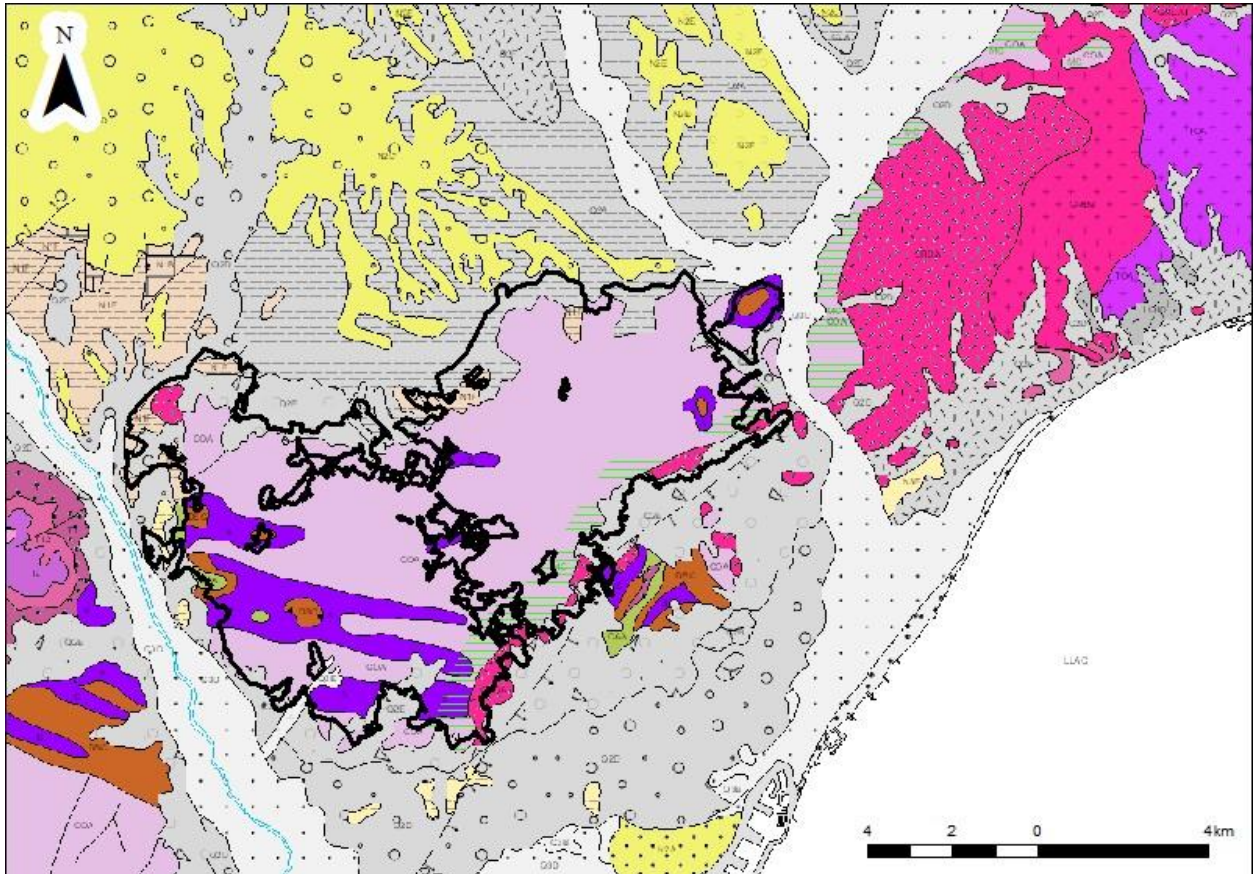


Figura 2. Mapa geològic esquemàtic (IGC, 1:250.000). La línia negra delimita l'espai estudiat, en el que s'observa un color majoritari lilac pàl·lid que correspon a les pissarres cambroordovicianes. La resta de colors corresponen a substrats rics en calci, excepte el rosat que correspon a granits.

Els substrats geològics (Figura 2) estan àmpliament dominats per pissarres cambroordovicianes que solen donar sòls de reacció més o menys àcida i que, en conseqüència, suporten tipus de vegetació de tendència acidòfila. No obstant, al sector oest del Parc Natural i al turó de Montcada (i alguna àrea propera) afloren una notable diversitat de substrats que donen lloc a sòls presumiblement calcaris. Entre aquests substrats hi predominen les pissarres silurianes (Molins, Sant Feliu, Sant Just), damunt les que solen créixer tipus de vegetació calcícoles, com també passa encara més clarament damunt els calcosquists i les calcàries argiloses devonianes (turó de Montcada, Santa Creu d'Olorda, el Papiol...). Són també relativament extenses les argiles miocèniques (el Papiol) que també deuen ser riques en calci, i els afloraments de granits (Barcelona, Roques Blanques), aquests clarament àcids. La resta de substrats minoritaris solen ser rics en calci, com els conglomerats de la Torre Negra (Sant Cugat). Tant damunt les calcàries com damunt les argiles han proliferat les activitats extractives.

Finalment, cal destacar els materials quaternaris principalment al·luvials que ocupen bona part del peu de mont de la serra i els fondals i rieres.

El paisatge vegetal

En el conjunt de la serra de Collserola hi ha un gran predomini de les comunitats d'arbres i arbustos esclerofil·les, en especial les pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) que presenten un sotabosc relacionat amb l'alzinar litoral. No obstant, molts altres hàbitats hi són presents. Pel que fa als factors ambientals, l'arranjament en l'espai de les diferents comunitats vegetals respon bàsicament a l'exposició nord-sud i a la posició relativa al vessant, seguint el gradient carena-fondal. L'altitud deu jugar un paper modest i probablement la formació de boires a la plana vallesana i al capdamunt de la serra ajudi a comprendre molt millor l'aparició de certes unitats de vegetació, en especial les rouredes.

En línies generals, als vessants s'hi desenvolupen boscos i màquies d'alzina que solen presentar un estrat superior de pins. L'alteració d'aquestes formacions esclerofil·les mena a l'aparició de diversos matollars i prats entre els que destaquen, per extensió, els matollars de ginesta (*Spartium junceum*) i els prats d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*). En aquest sentit, bona part de la diversitat de comunitats existents s'explica per processos de degradació dels boscos i posterior recuperació seguint processos ben establerts relacionats amb la successió secundària.

Les àrees obertes, considerades sovint d'interès de conservació, es troben o bé ruderalitzades o bé en procés de colonització per part dels arbustos. En línies generals els principals arbustos colonitzadors són *Spartium junceum*, *Rhamnus alaternus*, *Pistacia lentiscus*, *Erica arborea* i *Rubus ulmifolius*. De fet, avui dia, els prats d'albellatge, tan característics del solell barceloní, es troben, en general, en estadis més o menys avançats de colonització per part de la ginesta. Per aquest motiu sovint s'han de considerar pròpiament matollars, per més que la flora associada coincideixi àmpliament amb la dels prats. En relació a les àrees de cultiu, s'observa com els camps tenen un paper discret, però en algunes àrees com a la base de la serra pel nord i l'oest poden esdevenir importants. Al Vallès predominen els conreus cerealístics i al Baix Llobregat els arbres fruiters. Petites porcions d'horta encara es mantenen a totes dues comarques.

Entre les situacions topogràfiques singulars volem destacar els fondals obacs, en tant que algunes rares espècies d'òptim atlàntic o mediterrani hi troben refugi (*Hypericum hirsutum*, *Doronicum pardalianches*, *Polystichum setiferum*...) i s'hi constitueixen comunitats vegetals interessants, com la gatellada, la verneda i l'avellanosa. No obstant, en la majoria d'aquests fondals solen desenvolupar-se magnífiques bardisses que presumiblement alenteixen o aturen la recuperació d'aquestes formacions forestals.

Finalment, cal advertir que diferents espècies exòtiques s'han establert àmpliament a l'interior del Parc Natural. Entre aquestes destaquen la falsa acàcia (*Robinia pseudoacacia*) i l'ailant (*Ailanthus altissima*).

Estat de conservació

En conjunt, considerem que l'estat de conservació de les comunitats vegetals és mitjà. En efecte, hi ha una marcada pertorbació dels ambients oberts, com els prats d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), que menen cap a la ruderalització i banalització de la flora. No obstant, també són nombrosos els exemples de comunitats forestals ben conservades, per bé que sovint hi són presents espècies al·lòctones. A la llegenda ampliada, per les comunitats més importants, fem un seguit de consideracions sobre el seu estat de conservació. Qualsevol mesura de gestió suggerida en aquesta llegenda s'ha de prendre com una primera aproximació. Volem remarcar que cal un treball específic en l'àmbit de la gestió per poder abordar-la adequadament.

Obres de referència

Malgrat els diversos treballs disponibles (Lapraz, 1962; Cardona, 1973...) sobre vegetació, l'obra de Bolòs & Bolòs (1950) "El paisaje vegetal barcelonés" segueix sent la síntesi més completa disponible sobre les comunitats vegetals de la serra de Collserola, per més que en alguns aspectes hagi quedat antiquada o superada.

2. Característiques tècniques de l'aixecament cartogràfic

La cartografia es presenta a escala 1:10.000. L'aixecament s'ha realitzat mitjançant la fotointerpretació de diferents ortofotoimatges a escala de detall fornides per l'Institut Cartogràfic de Catalunya i validant a camp els resultats obtinguts. Les dues imatges de referència han estat l'infraroig color (IRC) a escala 1:5.000 de l'any 2008 i l'IRC a escala 1:2.500 de l'any 2009. A fi de detectar canvis recents s'ha consultat també l'ortofotoimatge en color de l'any 2011 (escala 1:2.500). El procés de l'aixecament cartogràfic s'ha dividit en tres fases:

- a) En la primera fase s'ha fotointerpretat en pantalla l'àrea a cartografiar amb la imatge digital a sota, marcant les àrees homogènies com a polígons.
- b) Durant la segona fase hem anat al camp per confirmar si aquests polígons fotointerpretats corresponien o no a un sol tipus d'hàbitat i l'hem codificat. Eventualment s'han agrupat o dividit, segons el que s'ha observat. Durant el treball de camp també s'han identificat aquells hàbitats que són de dimensions molt reduïdes i que es representaran en forma de punts.
- c) L'última fase correspon al redibuixat dels polígons incorporant totes les modificacions considerades, segons les observacions fetes al camp. La utilització de GPS ha permès millorar la precisió dels límits entre unitats i generar la cobertura de punts de manera semiautomàtica. Finalment s'assigna a cada cobertura de punts i de polígons les seves característiques.

En el cas dels polígons on conviuen diversos hàbitats de manera indestruïble, s'ha donat prioritat a les unitats de bosc, després les de matollar i finalment els prats. Per tant, tal i com s'especifica més endavant a la llegenda ampliada, quan parlem de boscos o matollars moltes vegades s'han d'entendre com a comunitats esclarissades que permeten l'existència de petits fragments de matollar o de pastura entremig.

Per al tractament informàtic del mapa s'ha fet servir el programari Arc/Gis (versió 9.3), amb el qual hem generat dues capes. Una d'elles (Collserola_HB2012_pol) conté 3.351 polígons amb tots aquells hàbitats que recobreixen una superfície important (de més de 2.000 m², tot i que excepcionalment, alguns que limiten amb el límit exterior del territori cartografiat tenen dimensions menors). L'altra capa (Collserola_HB2012_pt) conté 523 punts amb la localització dels hàbitats rellevants però que ocupen una superfície més petita (ordinàriament de menys de

2.000 m²). Les dues capes tenen l'atribut *U* que indica el codi de la unitat i dos més (*HIC*, *PRIORITARI*) que informen si aquell hàbitat és d'interès comunitari i si és prioritari o no.

La capa de polígons té el camp *AREA* que indica la superfície en hectàrees del polígon, mentre que la cobertura de punts té l'atribut *SUP* que dóna una estimació aproximada de la superfície de l'hàbitat en m² i *RADI* que dóna idea de la precisió en la localització incorporats a la capa.

Lliurem les dues capes en format de geobase de dades d'ArcGis comprimit amb *zip*.

Els camps i les definicions de la taula d'atributs de la capa de polígons són:

camps	geobase de dades*
Shape-length	Double
Shape_area	Double
U	Text (16)
UTEXT	Text (255)
HIC	Text (5)
HICTEXT	Text (150)
PRIORITARI	Text (2)
TIPUS	Short integer

* Text: camp alfanumèric, de fins a 320 caràcters; Double: camp numèric, amb decimals; Short integer: camp de números enters, de fins a 4 dígits; Long integer: camp de números enters, de més de 4 dígits.

i el seu significat:

Shape_area - Superfície del polígon en hectàrees

Shape_length - Perímetre del polígon en metres

U – Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432⁺

UTEXT – Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

HIC – Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

HICTEXT - Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (0 = no modèlic, 1 = modèlic, 2 = no constatat)

Els de la taula d'atributs de la capa de punts són:

camps	geobase de dades*
U	Text (16)
UTEXT	Text (255)
HIC	Text (5)
HICTEXT	Text (150)
PRIORITARI	Text (2)
TIPUS	Short integer
SUP	Short integer
RADI	Short integer

* Text: camp alfanumèric, de fins a 320 caràcters; Double: camp numèric, amb decimals; Short integer: camp de números enters, de fins a 4 dígits; Long integer: camp de números enters, de més de 4 dígits

i el seu significat:

U – Codi de l'Hàbitat Corine, per exemple: 44.3432⁺

UTEXT - Enunciat complet de l'hàbitat, p.ex.: Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

HIC – Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari, per exemple: 91E0

HICTEXT- Enunciat complet de l'HIC, p.ex.: Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*)

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (0 = no modèlic, 1 = modèlic, 2 = no constatat)

SUP - Superfície ocupada per l'hàbitat (en m²)

RADI - Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen valor 10m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques tenen un valor superior

Com ja s'ha comentat l'àrea mínima cartografiada és de 2.000 m². Les unitats per sota d'aquesta àrea, o bé han estat omeses, o bé s'han cartografiat en forma de punts a la capa collserola_pt si es tractava d'hàbitats d'especial rellevància.

Hem fet servir de llegenda les unitats CORINE del Manual dels Hàbitats de Catalunya (Vigo, Carreras & Ferré, 2005).

3. Ampliació de la llegenda

A continuació llistem i comentem les 109 unitats CORINE reconegudes en les dues cobertures (polígons i punts), ordenades jeràrquicament segons el seu codi. També indiquem algunes unitats que creiem dubtoses o bé que hi ha referències imprecises de la seva existència, que en el text apareixen amb una lletra de cos més petit i el nom de l'hàbitat sense negreta. Els codis dels hàbitats i els seus enunciats es corresponen exactament amb els que s'especifiquen al Manual d'Hàbitats de Catalunya (Vigo, Carreras & Ferré, 2005).

Detallem per a cadascuna de les unitats la següent informació:

- Codi i enunciat de l'hàbitat: els codis que duen una creu com a superíndex són els que es van crear de nou per fer la llista d'hàbitats de Catalunya, respecte de la llista original, en anglès.
- Nombre de polígons i de punts que hi ha a les respectives cobertures.
- Superfície total que ocupa (no s'ha comptabilitzat la dels punts perquè és sempre molt petita).
- Hàbitat tipus: indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió. Per a cada hàbitat s'indica només si a les cobertures hi ha polígons o punts amb valor igual a "1".
- Representativitat Parc: assenyalat el percentatge de la superfície ocupada per l'hàbitat respecte de l'àrea total cartografiada.
- Representativitat Catalunya: assenyalat el percentatge de l'hàbitat que és present a la zona cartografiada, respecte de la superfície total que cobreix a Catalunya (CHC50). Per valors superiors a l'1% donem la dada exacte mentre pels valors inferiors donem < de l'1% (que vol dir entre 1 i 0,5%), < 0,5% (que vol dir entre 0,5 i 0,1%) i < 0,1%. Si la comparació amb les dades de la CHC50 no és possible a causa de la no coincidència de les unitats en les llegendes emprades, s'hi posa "No comp." (No comparable). En el cas que només hi hagi punts s'hi posa un guionet (-).

- També s'afegeix un comentari sobre particularitats de l'hàbitat que ens han semblat d'interès.
- Al final s'hi detalla el codi i l'enunciat dels hàbitats d'interès comunitari si s'escau, i s'indica si és prioritari o no.

El valor de representativitat a Catalunya sovint cal llegir-lo amb prudència ja que per una banda es compara la superfície de l'hàbitat a Catalunya (realitzada amb la cartografia d'hàbitats a escala 1:50.000) amb la superfície de l'hàbitat al Parc (realitzada a escala 1:10.000), a més, la llegenda i la metodologia (àrea mínima, número d'unitats per polígon, resolució, etc.) usades en aquestes dues cartografies difereix sensiblement.

2 AIGÜES CONTINENTALS

22 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.3 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.12 Aigües dolces estagnants mesotròfiques

Hem inclòs aquí únicament el petit pantà de Can Borrell.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap, ja que correspon a un embassament.

22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques

Correspon a les aigües del pantà de Vallvidrera. En el moment de la visita no vam observar poblacions del pteridòfit al·lòcton *Azolla* sp., que sabem que pocs anys enrere feia importants poblacions surant a la superfície de l'aigua (Vigo, com. pers.). Desconeixem si ha desaparegut o si ha estat eradicat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	0,62	No	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap, ja que correspon a un embassament.

22.3 VEGETACIÓ AMFÍBIA

22.3418 Altres comunitats de petites herbes (*Juncus bufonius*, *Lythrum* spp...), de llocs temporalment xops o humits de terra baixa

Només present als marges del pantà de Vallvidrera. Se'n localitzen petits claps en un estat de conservació deficient. La restricció més efectiva del trànsit de persones i gossos a les ribes del pantà podria ajudar a millorar-ne la situació, però cal considerar que els pot ser favorable un grau d'alteració mitjà que impedeixi la colonització d'herbes perennes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	No	-	-

HIC que hi correspon (si van associats a basses o tolls): Forma empobrida de 3170 Basses i tolls temporers mediterranis. Prioritari.

22.4 VEGETACIÓ AQUÀTICA

22.411 Poblaments natans de *Lemna* spp. (lleties d'aigua), *Azolla caroliana* o *Riccia*, d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques.

Hem inclòs aquí una població de nombroses lleties d'aigua (*Lemna minor*) que creixien cap a Can Coll de Cerdanyola.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon (si van associats a basses o tolls): cap, ja que va associat a una construcció artificial.

24 AIGÜES CORRENTS

24.1 CURSOS D'AIGUA

24.16 Cursos d'aigua intermitents

Tot i que no hem inclòs aquest hàbitat a la cartografia volem indicar que, des del punt de vista dels règims hídrics, les rieres que creuen el territori hi pertanyen completament.

24.5 FANGARS FLUVIALS

24.52 Comunitats de teròfits alts *Polygonum lapathifolium* (presseguera borda), *Chenopodium glaucum* (moll farinell), *Xanthium italicum* (llapassa borda), *Bidens frondosa*... , nitròfiles, de fangars de les vores de rius i embassaments

Aquest hàbitat es troba pobrament representat, però se'n poden trobar alguns fragments en indrets frescos i humits, en especial les rieres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap, ja que no va lligat a rius –ni permanents ni intermitents.

24.53 Gespes de *Polypogon viridis*, *Paspalum distichum*, *P. vaginatum*..., nitròfiles, de fangars de les vores de riu i del litoral, a terra baixa

Els prats de *Paspalum vaginatum* i *Polypogon viridis* es troben presents únicament als marges del pantà de Vallvidrera i a la riera de Sant Cugat. En tant que es tracta de comunitats d'ambients més aviat alterats considerem que es troben en un bon estat de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap, ja que no va lligat a rius –ni permanents ni intermitents.

3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA

31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA

31.8 BOSQUINES, MATOLLARS I HERBASSARS GENERALMENT PREFORESTALS O POSTFORESTALS

31.8127⁺ Saücars (bosquines de *Sambucus nigra*), amb vidalba (*Clematis vitalba*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera

Entre les denses bardisses que prosperen als fondals humits i frescos de l'obac de la serra, a vegades, esdevé dominant *Sambucus nigra*. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	8	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

31.863 Falgars (poblaments de *Pteridium aquilinum*), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)

Els fondals frescos de tota la obaga de la serra estan ocupats sovint per bardisses frondoses. En alguns casos aquestes bardisses són dominades o presenten un recobriment important de *Pteridium aquilinum*. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	7	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

31.891 Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

Aquests matollars estan molt estesos per tot el territori cartografiat. Sovint ocupen petites superfícies, tot i que en alguns fondals i vessants frescos arriben a recobrir àrees importants.

Solen trobar-se formes típiques, sempre amb *Rubus ulmifolius* i molt sovint amb *Coriaria myrtifolia*. No obstant, freqüentment es presenten formes transicionals cap a diverses menes de matollars i prats (brugueres, prats d'*Hyparrhenia hirta*, vegetació ruderal...). A més a més, als fondals poden estar acompanyades d'arbustos i arbres dispersos (*Sambucus nigra*, *Corylus avellana*, *Ulmus minor*, *Robinia pseudoacacia*, *Ailanthus altissima*...). El principal problema de conservació té relació amb el fet que és entre les bardisses on es troben les principals poblacions d'arbres, arbustos i lianes exòtiques. Eliminar totes aquestes espècies introduïdes avui dia és quasi impossible i probablement seria més adequat centrar-se en millorar certes raconades que resultin d'especial interès.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
311	10	239,26	Si	2,9%	4,7%

HIC que hi correspon: cap.

31.8C2⁺ Avellanoses (bosquines de *Corylus avellana*), amb *Polystichum setiferum*..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Apareixen de forma escassa, però més o menys constant, a les capçaleres (i a les fondalades) dels principals torrents de l'obaga de la serra, on ocupen sempre superfícies petites. Molt sovint els arbustos sobresurten per damunt d'una terenyina de *Rubus ulmifolius*, i constitueixen per tant formes poc típiques de l'hàbitat. Les formes més ben conservades presenten la falguera *Polystichum setiferum* i l'asteràcia *Doronicum pardalianches*, però es troben empobrides florísticament en elements mediterranis, cosa ben normal en trobar-se en un límit de distribució. D'altra banda, en alguns casos són presents en aquest hàbitat diverses espècies exòtiques. En alguns casos les avellanoses es desenvolupen sota arbres plantats (com els *Platanus hispanica* de la riera de Sant Medir) o bé introduïts (*Robinia pseudoacacia*, sobretot). L'estat de conservació pot ser millorable en alguns fondals transitats però en general l'hàbitat es troba ben protegit per les bardisses que l'envolten. Quan es desenvolupen sota altres espècies introduïdes o plantades es pot plantejar una gestió encarada a millorar-ne la naturalitat. Finalment, volem remarcar que l'avellanosa falta en certs trams de torrents on probablement ha estat eliminada en temps passats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	26	2,57	Sí	<0,1%	0,3%

HIC que hi correspon: cap.

32 BOSQUINES I MATOLLARS MEDITERRANIS I SUBMEDITERRANIS

32.1 MÀQUIES I ALTRES BOSQUINES ALTES

32.1121⁺ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Es tracta de màquies de fins a 5 (6) metres d'alt molt ben representades arreu de la serra (a excepció del vessant sud barceloní). Sovint presenten una estrat superior de *Pinus halepensis* i queden incloses dins la unitat 42.8413⁺. En general aquesta màquia prové d'alzinars que ha estat degradats (mitjançant el carboneig, els incendis, etc.), pel que si no hi ha més pertorbacions, presumiblement es transformarà en els hàbitats del grup 45.3 (alzinars). Evidentment són freqüents els trànsits entre aquesta unitat i els boscos d'alzina, amb els que es pot associar de forma indestruïble. Volem remarcar que, algunes vegades, l'alzina té recobriments modestos al costat d'altres arbustos propis de l'alzinar, com l'arboç, el bruc, etc. Aquests casos són, en realitat, trànsits cap a les bosquines silicícoles del 32.311 i els bruguerars del 32.322⁺. Pel que fa a la conservació, tot i que no hi ha cap problema general, cal tenir en compte que els incendis forestals poden provocar la regressió cap a formes menys madures. Per contra, l'estabilitat mena de forma natural i relativament ràpida (especialment als obacs i als torrents), a la formació de màquies madures i ben estructurades. No creiem que calgui portar a terme cap mesura concreta de gestió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
258	1	673,38	Sí	8,0%	No comp.

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

32.1131⁺ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Estructuralment són molt semblants a les màquies acidòfiles del 32.1121⁺, però sempre falta el bruc. Es localitzen exclusivament a la perifèria del Parc, cap a Molins de Rei i el Papiol

especialment, però també al turó de Montcada, sempre damunt de substrats rics en calci. En general hi domina l'alzina o hi participa de forma important. No obstant, en alguns casos l'espècie dominant pot ser *Pistacia lentiscus* o *Rhamnus alaternus*. Si no hi ha pertorbacions, presumiblement es transformarà en algun dels hàbitats del grup 45.3 (alzinars). Pel que fa a la conservació, tot i que no hi ha cap problema general, cal tenir en compte que els incendis forestals poden provocar la regressió cap a formes menys madures. Per contra, l'estabilitat mena de forma natural i relativament ràpida (especialment als obacs i als torrents), a la formació de màquies madures i ben estructurades. No creiem que calgui portar a terme cap mesura concreta de gestió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
61	0	125,21	Sí	1,5%	No comp.

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

32.1152⁺ Màquies amb barreja d'alzina (*Quercus ilex*) i roures (*Quercus* spp.), de les terres mediterrànies

Aquest hàbitat està més ben representat als vessants obacs contigus a la plana vallesana, però es presenta aquí i allà en moltes obagues del territori estudiat. Els roures (sobretot *Quercus cerrioides*) poden arribar a dominar, però el més habitual és que es desenvolupin entre una matriu d'alzines i, a vegades, també entre arboços i brucs. Com en el cas anterior, es tracta de formacions generalment secundàries en indrets afectats per incendis, etc. Els incendis forestals són un problema potencial. En canvi, l'estabilitat n'afavoreix la maduresa i complexitat. A la llarga, al territori estudiat, el procés d'autosuccessió culminarà presumiblement en la formació d'alzinars madurs amb roures (45.3122⁺). En aquest sentit, no cal cap intervenció concreta sobre aquest hàbitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
85	1	185,01	Sí	2,2%	No comp.

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

32.18 Màquies amb llor (*Laurus nobilis*)

El llor a Collserola es localitza principalment als torrents, on rarament forma poblacions prou grans com per ser cartografiades. En aquests ambients frescos pot estar acompanyat d'algun avellaner i altres arbres i arbustos com l'alzina, el roure, el saüc, l'esbarzer... Nosaltres l'hem indicat de l'obaga de Vallvidrera, on arriba a constituir matollars de certa entitat entre les bardisses dels fondals. No és un hàbitat gaire ben conservat, però no creiem que sigui gaire recomanable actuar-hi, ja que ni tan sols és clara l'espontaneïtat del llor a la serra.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	5	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: 5230* Màquies amb llor (*Laurus nobilis*). Prioritari.

32.2 BOSQUINES I MATOLLARS TERMÒFILS MEDITERRANIS**32.214 Garrigues dominades per llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de les contrades mediterrànies càlides**

Aquesta garriga l'hem indicada tan sols damunt de sòls calcaris secs. Presenta una forta afinitat amb les garrigues de coscoll (32.41) ja que solen faltar totes les plantes termòfiles pròpies de la unitat (*Olea sylvestris*, *Rubia longifolia*, *Rhamnus lycioides*...). Per això no n'hem indicat cap polígon modèlic. A vegades entre els matollars de *Pistacia* apareixen alzines i, encara que presentin un recobriment relativament baix, hem cregut més adequat deixar aquests casos en les màquies d'alzina (32.1131⁺). L'estat de conservació és dolent en general, ja que formen garrigues poc denses i mal estructurades fruit d'una regeneració lenta després de les pertorbacions (incendis, etc.). A més a més, sovint es veuen afectades per les activitats efectuades en les pedreres que proliferen en àrees de substrats calcaris.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
36	0	54,97	No	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap, perquè no fa mosaic amb les màquies de margalló (32.24).

32.21C Matollars dominats per ginestó (*Osyris alba*), de les contrades mediterrànies càlides

Els marges forestals ocupats per *Osyris alba* queden repartits per tota la obaga ocupant superfícies exíguës. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	7	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.23 Brolles o garrigues envaïdes per càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades mediterrànies càlides

Ampelodesmos, en expansió a Catalunya, sembla que va penetrant lentament al Parc Natural. Nosaltres tan sols n'hem marcat un punt a Vallparc (Barcelona) per fer evident aquesta situació. En aquest indret no forma cap gran població ni ocupa una superfície gaire gran. D'altra banda, tot i que aquesta unitat té un HIC associat, no creiem que s'hagi de tenir en compte a Collserola, on *Ampelodesmos* podria tenir estatus d'espècie al·lòctona.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: 5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics.

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS SILICÍCOLES MEDITERRANIS

32.311 Arboçars (formacions d'*Arbutus unedo*) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals

Les bosquines silicícoles ocupen superfícies importants arreu del full. Són abundants en vessants cremats en els que es recuperen per rebrot, com a la Floresta. Dintre d'aquesta unitat hem inclòs matollars de diferents menes però tan sols hem indicat com a típics els que presenten abundància d'*Arbutus unedo* (encara que *Erica arborea* pugui dominar localment). Altres tipus freqüents són els matollars de colonització (de camps, de vessants secs...) formats sobretot per *Rhamnus alaternus*, *Pistacia lentiscus* i *Spartium junceum*. Els trànsits més freqüents cap a altres comunitats es donen amb el 32.1121⁺ -Màquies d'alzina...-, amb el 32.322⁺ -Bruguerars dominats per bruc boal...- i amb el 32.A. -Ginestars de ginesta vera...

L'estabilitat portarà en la majoria dels casos a l'establiment en primer lloc d'una formació arbustiva ben estructurada i posteriorment a un bosc del grup del 45.3 (alzinars). No creiem que calgui emprendre cap mesura concreta de gestió. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
141	4	309,61	Sí	3,7%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.322⁺ Bruguerars dominats per bruc boal (*Erica arborea*), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes

Apareixen aquí i allà damunt sòls àcids. Els hem indicat especialment en les formes més immadures, ja que quan la flora associada va estretament lligada a l'alzinar els brucs solen presentar-se juntament amb *Arbutus unedo*, *Viburnum tinus*... i en aquest casos sembla més adient incloure'ls dins la unitat anterior. Sense problemes de conservació, no obstant pot veure's reduïda la seva àrea per la dinàmica natural de la vegetació, que mena cap als boscos. De moment no creiem que calgui cap intervenció concreta sobre aquest hàbitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
90	12	109,77	Sí	1,3%	4,4%

HIC que hi correspon: cap.

32.335⁺ Estepars de *Cistus ladanifer*, silicícoles, d'indrets secs de terra baixa

Només hem trobat *Cistus ladanifer* damunt la carretera d'Horta, a Barcelona, on vam localitzar una població representada per menys d'una cinquantena de peus adults. Tot i que no hem realitzat un cens exhaustiu de l'espècie, volem destacar que no forma brolles ni a Vallparc, ni a la font de Santa Eulàlia, ni al forat del Vent, indrets on l'espècie ha estat citada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

32.341 Estepars dominats per estepa negra (*Cistus monspeliensis*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Tot i que l'estepa negra és present a tot arreu de la serra, sobretot forma matollars cartografiats a la seva meitat est. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	8	1,12	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.342 Estepars dominats per estepa borrera (*Cistus salviifolius*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Igual com l'estepa negra, l'estepa borrera es presenta arreu de l'àrea cartografiada, en marges forestals o incorporant-se a nombrosos tipus d'hàbitats oberts. No obstant les formacions dominades per aquesta espècie són molt escasses. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.346 Estepars de *Cistus crispus*, silicícoles i xeròfils, de les contrades mediterrànies marítimes

Aquesta estepa és molt rara a la serra de Collserola. Nosaltres n'hem indicat solament uns punts a la serra de Llagat (Montcada), indret que ens va ser assenyalat per David Carreras. Allí forma poblacions esparses que es troben en un estat de conservació regular. Les poblacions citades a la bibliografia o són poc precises o no les hem trobat. En el cas de la de la font del Bacallà, creiem que les màquies avui dia n'impossibiliten el desenvolupament i

deu haver desaparegut. El tancament de la vegetació arbustiva alta sembla el principal problema de conservació d'aquests estepars.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

32.348 Estepars d'estepa blanca (*Cistus albidus*), silicícoles, de terra baixa

Aquesta estepa rarament domina als matollars, per més que sigui relativament freqüent en brolles i garrigues de tota mena. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.374⁺ Brolles dominades per ginestell (*Sarothamnus catalaunicus*), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanadíc septentrional

Tot i que el ginestell és relativament freqüent a l'obaga de la serra, només esdevé dominant en raconades relativament frescals a les capçaleres d'algunes valls (St. Iscle, St. Medir...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	4	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.375⁺ Brolles dominades per argelaga negra (*Calicotome spinosa*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Calicotome spinosa és abundant arreu de la serra, però només forma brolles de petita extensió, principalment a la part alta del solell barceloní. Més sovint forma part de l'hàbitat 32.gr2 Grup d'hàbitats de matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa. Sense problemes de conservació. L'estabilitat a la llarga podria portar la substitució d'aquestes brolles per altres bosquines silicícoles com els arboçars (32.311) o les màquies d'alzina (32.1121⁺). No obstant, creiem que no cal intervenir sobre aquest hàbitat, que sovint colonitza espais oberts considerats de més interès per a la conservació, com són els llistonars (35.32⁺) i els prats d'*Hyparrhenia* (34.634).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	14	1,79	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.379⁺ Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (*Genista triflora*, *Genista monspessulana*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Aquestes brolles, com totes les altres, es veuen afavorides per pertorbacions com tales i incendis. Tant *Genista triflora* com *G. monspessulana* ocupen avui dia petites extensions principalment als marges de camí i clarianes forestals de certes obagues fresques. No tenen problemes específics de conservació, tot i que el tancament del bosc i de les bardisses, més acusat a les obagues, deu haver desplaçat aquestes comunitats fins a desestructurar-les. No creiem que calguin mesures de gestió concretes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	7	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.gr2 Grup d'hàbitats de matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa (hàbitat no explicat al Manual, vegeu el document metodològic annex)

Les brolles silicícoles a la serra de Collserola ocupen poca extensió. Estan formades per diferents espècies de *Cistus* així com d'*Erica arborea*, *Calicotome spinosa* i, més rarament

per altres fabàcies com *Genista monspessulana*, *Sarothamnus arboreus* subsp. *catalaunicus* i *Ulex parviflorus*. En la present unitat aquestes espècies creixen juntes de manera indestriable cartogràficament i sovint se'ls n'afegeixen altres pròpies d'altres unitats com *Spartium junceum*, *Rhamnus alaternus*, etc. Sense problemes de conservació, però cal tenir en compte que la pròpia dinàmica de la vegetació tendeix a reforestar els espais ocupats pels matollars. Aquestes brolles, en tancar-se, acaben excloent les espècies més típicament pratenses, pel que el manteniment de formes obertes i immadures és desitjable si es volen conservar tals espècies.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
16	3	22,91	No	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.4 BOSQUINES I MATOLLARS CALCÍCOLES MEDITERRANIS

32.41 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé

Aquests matollars apareixen principalment en carenes i vessants pedregosos assolellats. Són relativament freqüents damunt de substrats calcaris i més rars en la resta. El coscoll quasi sempre és el principal matoll però no solen faltar *Pistacia lentiscus* ni *Rhamnus alaternus*. Sense problemes de conservació, però aquelles àrees properes a les pedreres poden presentar signes d'alteracions.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
40	5	87,97	Sí	1,0%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

32.42 Brolles dominades per romaní (*Rosmarinus officinalis*), calcícoles, de terra baixa

Escasses a l'àrea prospectada, apareixen únicament sobre substrats calcaris secs, exposats a migdia. El romaní sol estar acompanyat d'altres espècies de les brolles calcícoles com el llistó, l'estepa blanca o la foixarda, i quasi sempre hi són presents també espècies de les garrigues com el coscoll, el llentiscle, el pi blanc... Sense problemes de conservació, corren el risc d'anar-se perdent en veure's substituïdes per comunitats més madures com ara les garrigues de llentiscle (32.214) o coscoll (32.41).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
19	13	40,87	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.431 Estepars dominats per estepa blanca (*Cistus albidus*), calcícoles, de terra baixa

Molt més escassos que les brolles de romaní, estan representats tant sols per dos punts en la cartografia. Ecològicament comparables amb la resta de brolles calcícoles tan sols en difereixen per trobar-se dominades per estepes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
2	3	0,55	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (*Thymus spp.*), sajolida (*Satureja montana*), esparbonella (*Sideritis scordioides*) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa

Tot i que molt rarament, damunt de pradells ruderalitzats a causa de la pastura (34.81, 34.511...), a vegades certes labiades poden esdevenir dominants. És el cas dels punts indicats d'aquest hàbitat, en els que la farigola presenta un recobriment elevat. La pastura deu ser un element important per la consolidació d'aquestes timonedes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.4811⁺ Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana

Hàbitat força immadur, molt escàs al Parc Natural, del qual només n'hem indicat dos exemples cap a Molins i el Papiol. Es caracteritza per la presència de l'argelaga i d'altres plantes pròpies d'ambients oberts, com el romaní, el llistó, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.4A3 Matollars d'olivarda (*Inula viscosa*), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa

Apareix principalment en camps abandonats, els quals colonitza ràpidament. Aquesta unitat està molt relacionada amb la vegetació ruderal (87.21⁺) i amb els prats d'*Oryzopsis miliacea* (34.6321⁺).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
10	2	10,57	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.4C Brolles dominades per foixarda (*Globularia alypum*), calcícoles, de terra baixa

La foixarda apareix aquí i allà entre les brolles calcícoles més àrides. En aquestes condicions ecològiques algunes vegades, poques, esdevé dominant, però sempre ocupant superfícies modestes. No hem detectat problemes de conservació, si no és, en algun cas una certa ruderalització per la proximitat de camins o trànsit de bestiar.

Nombre polígons	Nombre Punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	7	0,11	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.4D Timonedes dominades per cistàcies baixes (*Helianthemum syriacum*, *H. hirtum*..., *Fumana ericoides*, *F. thymifolia*...), calcícoles, d'indrets secs de terra baixa

Hem indicat un sol punt dominat per *Fumana thymifolia*. Hàbitat propi dels costers més àrids, té un caràcter marginal a la serra de Collserola. L'hem volgut indicar únicament ja que és possible que n'hi pugui haver a d'altres punts del full.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap.

32.4G Bosquines dominades per matabou (*Bupleurum fruticosum*), sovint fent el mantell marginal d'alzinars

Hem detectat poblacions importants de matabou al solell de Barcelona, cap a Montbau i àrees properes. Aquestes bosquines presenten també mates relacionades amb les brolles acidòfiles (i amb les bardisses) i arbustos bons colonitzadors com *Rhamnus alaternus*. Sense problemes de conservació, no creiem que calgui emprendre cap mesura específica de gestió.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	5	3,57	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.4H + 32.274 Brolles dominades per gatosa (*Ulex parviflorus*), calcícoles, de les contrades mediterrànies

La gatosa, freqüent arreu de la serra, esdevé rarament dominant. Nosaltres només n'hem cartografiat uns pocs casos damunt sòls calcaris secs a l'oest del Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
2	4	4,08	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.gr3 Grup d'hàbitats de brolles de romaní (*Rosmarinus officinalis*) –i timonedes–, amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*)..., calcícoles (hàbitat no explicat al Manual, vegeu el document metodològic annex)

Quan les brolles calcícoles són poc uniformes, de manera que no resulta possible atribuir-les a cap hàbitat dels 32.4, hem hagut de recórrer a aquesta unitat. Sovint són molt afins a les brolles de romaní, i com aquestes, poden mostrar formes de trànsit cap a les garrigues de coscoll (32.41) o de llentiscle (32.214). Més rarament poden penetrar-hi *Spartium junceum* o altres arbustos alts. No presenten problemes de conservació específics i no creiem que calgui emprendre mesures concretes de gestió damunt aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
29	3	36,18	No	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

32.A GINESTARS DE GINESTA VERA

32.A Ginestars de ginesta vera (*Spartium junceum*), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)

Aquest hàbitat ocupa àmplies superfícies sobretot al solell de la serra, damunt la ciutat de Barcelona i és quasi absent de la part central forestal del Parc. Cal tenir en compte que *Spartium junceum* és un arbust que colonitza ràpidament els prats secs, principalment d'*Hyparrhenia hirta*, i que en pocs anys completa la formació de matollars alts molt característics. Al solell de Barcelona se'n troben exemples magnífics, però poden representar un problema en el manteniment a mig termini d'aquests prats (vegeu unitat 34.634). Pel que fa a l'estat de conservació, sovint els matollars es troben marcadament ruderalitzats per motius diversos. A vegades es tracta d'impactes externs (trànsit de vehicles, pastura...) i altres per la dinàmica pròpia de la ginesta, que colonitza àrees ruderals i alterades com mines a cel obert abandonades, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
125	6	360,49	Sí	4,3%	28,8%

HIC que hi correspon: cap.

32.B BOSQUINES DE PI BLANC (*PINUS HALEPENSIS*) PROCEDENTS DE COLONITZACIÓ

32.B⁺ Bosquines de pi blanc (*Pinus halepensis*) procedents de colonització

Es tracta d'un hàbitat escàs i poc rellevant, format per masses de pins blancs joves en els estadis inicials de colonització. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
6	0	3,72	No	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

34.3 PRATS MEDIOEUROPEUS (O MEDITERRANIS) DOMINATS PER HERBES PERENNES

34.36 Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Hàbitat present a tota la perifèria del Parc, en camps abandonats, marges de camins i altres ambients oberts no gaire àrids ni sotmesos alteracions freqüents. Ocupa superfícies petites o mitjanes, en forma de prats ben constituïts i rics o, més sovint, embardissats o ruderalitzats. La colonització ràpida d'aquests prats per mates i bardisses suposa el principal problema de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
15	10	8,98	Sí	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

34.37⁺ Prats o poblaments de *Plantago albicans*, de sòls argilosos secs de terra baixa

Hàbitat que prolifera especialment damunt de sòls compactes argilosos al sector del Baix Llobregat. Relacionat amb la vegetació ruderal (87.21⁺) i els prats subnitròfils (34.81) es caracteritza per un baix recobriment vegetal i l'aparició de *Plantago albicans* i *Salvia verbenaca*. Ocupa quasi sempre superfícies petites però pot ser un element important en la colonització de marges secs en àrees d'extracció d'argiles. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	10	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

34.5 PRADELLS I PRATS SECS MEDITERRANIS

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

Presentes en vessants secs damunt de sòls calcaris. Dominats àmpliament pel llistó poden presentar altres espècies característiques com *Phlomis lychnitis* o *Linum strictum*. Altres vegades, però, són poc típics i representen formes de trànsit cap a prats ruderals (34.81, 87.21⁺) o cap a prats d'*Hyparrhenia* (34.634). D'altra banda, poden presentar un grau d'emmatament variable. Entre els arbustos més freqüents trobem el romaní i el llentiscle. Aquests prats, relativament escassos al Parc, resulten interessants florísticament. Pel que fa a l'estat de conservació volem destacar que la proximitat a les àrees habitades els afecta negativament, per impactes directes, però més sovint en provocar-ne la ruderalització.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
17	34	17,36	Sí	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: forma empobrida i mal caracteritzada de 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*). Prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

Es presenten de forma escassa i en superfícies exíguës, però en canvi estan ben repartits damunt els sòls calcaris secs. No n'hem detectat d'extensos i ben caracteritzats florísticament, sino que més aviat predominen aquells pobres florísticament o bé, si són relativament rics, poden estar força ruderalitzats. Malgrat això, en aquests pradells hem detectat algunes plantes interessants pel parc com *Galium murale* o *Arenaria conimbricensis*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	10	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: forma empobrida i mal caracteritzada de 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*). Prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.6 PRATS ALTS MEDITERRANIS

34.6321⁺ Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa

Com els matollars d'*Inula viscosa* (34.4A3) colonitza els camps abandonats, però *Oryzopsis* sol ser més comú en marges ruderals, àrees en obres, mines a cel obert, etc., sotmeses a un règim de pertorbació relativament elevat. A part de formar trànsits amb els matollars d'*Inula viscosa* pot fer-ne també amb la vegetació ruderal (87.21⁺).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
13	5	18,77	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

34.6322⁺ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri*, *S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Aquest hàbitat només l'hem localitzat en una forma poc típica a l'obaga del puig Pedrós de l'Obac (Sant Cugat). Es tracta d'un prat similar als llistonars del 34.511 però amb presència abundant de *Stipa offneri*. Marginal i poc caracteritzat al Parc, es troba en un estat adequat de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

Hyparrhenia hirta forma nombrosos prats al solell de Barcelona i àrees properes orientades a migdia. Les formes més típiques es fan sobre sòls relativament profunds en el que les herbes recobreixen quasi tota la superfície. En els indrets més secs o pedregosos es produeix la transició cap als llistonars, per més que les *Hyparrhenia* (tant *H. hirta* com *H. sinaica*) encara poden ser-hi ben representades. En aquests casos ens trobem davant de formes poc típiques però sovint encara clarament atribuïbles a aquesta unitat (seguint els criteris de dominança de la classificació dels hàbitats CORINE). Sembla que la dinàmica natural d'aquests prats, en molts casos és esdevenir ràpidament un matollar de *Spartium junceum*, espècie sempre present en els prats actuals. Són nombrosíssims els casos d'aquests matollars que encara conserven prats entremig del arbustos, però per la fisiognomia han de ser classificats en el 32.A. Aquests prats són característics del litoral barceloní, que és on assoleixen un grau màxim de desenvolupament. No obstant, avui dia s'hi troben clarament en regressió. Es veuen afavorits pels incendis i probablement per les estassades selectives i l'explotació ramadera. Les mesures de gestió que es vulguin emprendre haurien de considerar la periodicitat elevada de les pertorbacions que s'hi apliquin (crema, estassada, pastura...). En cas contrari l'esforç efectuat pot haver esdevenir inútil en poc temps.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
85	17	121,99	Sí	1,5%	1,9%

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens*, *Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa

Presenta a les àrees marginals del Parc, es tracta de prats secs ruderalitzats. Quan la ruderalització s'origina per la pastura dels bens trobem les formes més típiques, com al nord de Can Cuiàs o cap a Sant Pere Màrtir. Gradualment varia cap a formes molt properes als herbassars ruderals (87.21⁺). Prats ben mantinguts per la pastura extensiva que ofereixen l'hàbitat adequat per algunes espècies interessants al Parc, com *Trifolium suffocatum* o *Ruta montana*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
24	13	28,31	Sí	<0,5%	10%

HIC que hi correspon: cap.

35 PRATS ACIDÒFELS SECS

35.3 PRADELLS ACIDÒFELS MEDITERRANIS

35.31⁺ Pradells de teròfits (*Helianthemum guttatum*, *Tolpis barbata*, *Crassula tillaea*, *Silene gallica*, *Aira cupaniana*...), sovint amb *Sedum* spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa

Hàbitat molt escàs al territori estudiat on es presenta en superfícies exíguës. A més a més no sol ser ric en espècies característiques i sovint presenta una marcada ruderalització. Aquesta alteració pot ser causada per la freqüentació de gossos i persones però també per la deposició atmosfèrica. Es tracta d'un ambient obert en franca regressió que acull nombroses espècies anuals especialistes dels ambients secs (*Aira cupaniana*, *Vulpia muralis*, *Neotostema apulum*, *Astragalus pellicinus*, etc.). La pastura extensiva podria afavorir aquest hàbitat, així com l'obertura de clarianes, però caldrien estudis específics per gestionar-ho correctament.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	17	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

35.32⁺ Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa

El llistó és abundant en tots els prats secs i molt sovint acompanya *Hyparrhenia hirta* en la formació dels prats característics del solell barceloní (34.634). No obstant, el llistó forma prats pobres en *Hyparrhenia* en situacions poc soleses però també en sòls pedregosos i molt secs. Volem aclarir que la classificació fitosociològica –de base florística- i la proposta del manual dels hàbitats –de base fisiognòmica- discrepen en tant que, segons la visió clàssica, els llistonars poden estar dominats per *Hyparrhenia* i els prats d'albellatge ho poden estar per *Brachypodium*. En canvi, en la present proposta fem valer l'espècie amb més recobriment. L'estat de conservació considerem que és mitjà, ja que sovint s'observen perturbacions sobre l'hàbitat i quasi sempre indicis de ruderalització. La manca de perturbacions porta a una ràpida desaparició dels prats per la colonització d'arbustos. Per aquest motiu, la gestió d'aquests prats, com els d'*Hyparrhenia*, podria consistir en estassades periòdiques i pastura extensiva de ramats de bous.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
26	17	22,52	Sí	<0,5%	<1%

HIC que hi correspon: cap.

37 HERBASSARS, JONQUERES I PRATS HUMITS

37.2 JONQUERES I HERBASSARS HUMITS EUTRÒFICS, MEDIOEUROPEUS

37.26⁺ Herbassars amb cua de cavall (*Equisetum telmateia*) i càrexes (*Carex pendula*, *C. remota*)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central

Hàbitat indicat únicament a un parell de punts de la riera de Vallvidrera, prop de Can Busquets. No obstant, en formes poc estructurades i embardissades es pot trobar en altres trams d'aquest curs d'aigua però també en d'altres, com a la riera de Sant Medir -sobretot prop de Can Borrell. Aquests herbassars poden presentar un estrat superior dominat per

Salix atrocinerea i aleshores corresponen a la unitat de les gatelledes (44.128⁺). La presència d'aquest hàbitat és indicadora d'humitat freàtica elevada al llarg de l'estiu. La degradació de la vegetació de ribera és el principal problema de conservació per aquest hàbitat, que es pot veure malmès també per la captació d'aigües per usos agrícoles o domèstics.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

37.4 JONQUERES MEDITERRÀNIES

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

Hàbitat sorprenentment escàs a l'interior del Parc, i encara, els pocs exemples que n'hem indicat es troben degradats i amb mal aspecte. Ocupa sempre petites superfícies en indrets humits -rierols o fonts. La captació d'aigües, la degradació de la vegetació de ribera, la freqüentació a les fonts... són les principals causes del mal estat de conservació de les jonqueres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	No	-	-

HIC que hi correspon: 6420 Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del *Molinio-Holoschoenion*. No prioritari.

4 BOSCOS

41 BOSCOS CADUCIFOLIS, PLANIFOLIS

41.7 ROUREDES SUBMEDITERRÀNIES

41.714 Boscos de roures (*Quercus pubescens*, *Q. cerrioides*), sovint amb alzines (*Q. ilex*), de terra baixa

Tot i que els boscos de roures són presents a les principals fondalades i a bona part de la obaga de la serra, els millors exemples es localitzen les capçaleres d'algunes valls, en especial als voltants de la Font Grogà. El roure dominant sol ser afí al que anomenem *Quercus cerrioides*, però entre aquests es troben formes que sobretot presenten una marcada similitud amb *Q. canariensis* o amb *Q. humilis*. El conjunt florístic és indestriable del de l'alzinar frescal -que sol portar també roures- i amb el qual poden formar un mosaic indestriable. És possible que les boires de la part vallesana i de la part alta de la serra ajudin a explicar la presència d'aquests boscos, que són un dels principals valors naturals de la serra. No s'observen problemes de conservació especials a excepció de la sobrefreqüentació de visitants. En cas de veure's afectades per un incendi aquestes rouredes trigarien a recuperar l'actual estat de maduresa.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
13	3	46,02	Sí	<1%	1,1%

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

42 BOSCOS ACICULIFOLIS**42.8 PINEDES MEDITERRÀNIES****42.827* Pinedes de pinastre (*Pinus pinaster*), o repoblacions, sense sotabosc llenyós**

Al solell Barceloní s'han reforestat amb pinastre petits vessants. Hàbitat d'escàs interès a la serra, possiblement acabi desenvolupant-s'hi el sotabosc propi de l'alzinar, com ja comença a observar-se.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
2	0	2,46	No	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

42.8315 Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa.

El pi pinyer fa recobriments destacables en diversos punts de l'espai natural, sobretot al seu marge. El sotabosc és força variable i presenta diferents graus de maduresa, des dels prats fins a les màquies. Es tracta majoritàriament de pinedes de repoblació amb escàs valor, però que potencialment poden contribuir al desenvolupament de boscos de planifolis al seu interior. Sense problemes de conservació, però sensibles als incendis. De cara a la gestió es podria considerar l'aclarida quan els pins creixin en elevades densitats. Sovint s'han replantat pins damunt de prats d'*Hyparrhenia* (34.634) i de llistó (35.32⁺), hàbitats que els gestors poden voler prioritzar i que aniran desapareixent lentament a l'interior de les pinedes.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
112	0	261,34	Sí	3,1	1,1%

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies. No prioritari.

42.8412⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), de les terres mediterrànies

Aquestes pinedes es troben principalment localitzades damunt dels subtrats calcaris de Molins i el Papiol. Quan les garrigues de coscoll (32.41) i les de llentiscle (32.214) porten un estrat superior de pi blanc les hem inclòs en aquest hàbitat, però només les hem considerat típiques en els casos en els que el coscoll hi era present. Es tracta de boscos sensibles als incendis que presenten sovint signes d'alteracions originades per les activitats extractives del les pedreres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
56	1	130,86	Sí	1,6%	No comp.

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies. No prioritari.

42.8413⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar

Aquest tipus de pineda està molt ben representada arreu de la serra, tant en obacs com en solells, i és, de lluny, l'hàbitat més extens del Parc Natural. Al vessant sud barceloní, però, esdevé més escassa. Molt variable, hem inclòs dins aquesta unitat des de formes amb sotabosc poc desenvolupat i immadur (sovint amb *Rhamus alaternus*, *Erica arborea*, *Pistacia lentiscus* o *Rubus ulmifolius* abundants), fins a situacions en les que les màquies de *Quercus ilex* (amb roures o sense) ben desenvolupades es troben cobertes d'un dosser remarcable (de més del 30% de recobriment) de *Pinus halepensis*. Sense problemes de conservació, presumiblement l'absència de pertorbacions menarà aquestes pinedes cap al grup d'hàbitats del 45.3 (alzinars).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
268	0	2.766,82	Sí	33,0%	No comp.

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies. No prioritari.

42.8414⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes

Presenta exclusivament damunt de substrats calcaris, tan sols recobreixen superfícies petites o mitjanes en solells àrids acompanyades per brolles de romaní (32.42) i garrigues de llentiscle (32.214). Sense problemes de conservació, però evidentment molt sensible als incendis.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
24	1	27,94	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies. No prioritari.

42.8416⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa

Aquesta pineda ocupa superfícies modestes aquí i allà. Aquest fet està en relació al recobriment relativament baix de les brolles silicícoles en el marc del Parc Natural. La majoria d'exemples cartografiats mostren una presència important d'*Erica arborea* al sotabosc, que sol correspondre, en realitat, a fases inicials del desenvolupament de les màquies d'alzina. Cal tenir en compte, doncs, que aquesta mena de pinedes mostren freqüentment formes de trànsit cap a la unitat 42.8413⁺. En alguns casos es presenta en formes poc típiques, amb abundància de *Spartium junceum* al sotabosc. Sense problemes de conservació, però molt sensible als incendis.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
35	4	61,32	Sí	<1%	1,1%

HIC que hi correspon: 9540 Pinedes mediterrànies. No prioritari.

42.8417⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) sense sotabosc llenyós

Hem inclòs aquí aquelles pinedes de pi blanc que presenten un sotabosc mal definit o pradenc -sovint format per formes empobrides dels prats d'*Hyparrhenia hirta*- o bé amb un sotabosc molt esclarissat a causa de la estassada periòdica. Sovint es tracta de pinedes plantades i en algun cas es mantenen quasi ajardinades. Pinedes sovint sotmeses a una forta pressió antròpica, poden veure's millorades si s'atenua l'intervenció sobre elles, en especial les que es troben prop de pedreres, habitacions humanes, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
83	0	134,02	Sí	1,6%	2,7%

HIC que hi correspon: cap.

44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.1 COMUNITATS DOMINADES PER SALIX SPP.

44.128⁺ Gatelledes (bosc, generalment baixos, de *Salix atrocinerea*), amb *Equisetum telmateia*, *Carex pendula*..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic

Se'n troben bons exemples al llarg dels principals torrents de la obaga de la serra. Solen presentar-se en formes típiques, amb plantes higròfiles com *Equisetum telmateia*, *Carex pendula* però també altres típiques de les bardisses com *Rubus ulmifolius*, *Crataegus monogyna*, etc. L'estabilitat en els fondals pot menar cap a la lenta recuperació d'aquestes formacions en força trams on ara no són presents, però sí que hi ha, aquí i allà, gatells sobresortint entre les bardisses. La degradació de la vegetació de ribera l'afecta profundament i n'impedeix l'evolució.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	10	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.3 VERNEDES MEDIOEUROPEES

44.3432⁺ Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà

Hem indicat aquest rar i interessant bosc de ribera tan sols en algun tram relativament ben conservat de la riera de Vallvidrera i de la Sant Bartomeu (Molins de Rei). El vern sol ser-hi present, però només en comptats trams domina en un veritable bosc en galeria. Altres arbres de ribera poden afegir-se-li i, a vegades, dominen i el substitueixen. És el cas sobretot del pollancre (*Populus nigra*) però també, més rarament, de l'àlber o del freixe (*Fraxinus angustifolia*). En el cas que aquests altres arbres constitueixin poblacions cartografiades sovint les hem indicat amb punts (44.637⁺, etc.) a fi de resoldre adequadament l'hipermosaic que solen formar. Aquests boscos poden acollir espècies eurosiberianes rares al litoral central català, com *Doronicum pardalianches*, *Sanicula europaea*, *Melica uniflora*, etc. Les vernedes són especialment sensibles a la manca d'humitat estival, pel que és crític controlar i adequar les captacions d'aigua de les rieres. Des del punt de vista de la gestió, és desitjable la recuperació del vern en trams on potencialment pot habitar i avui dia hi és escàs o manca.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
8	1	10,95	Sí	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: 91E0* Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*). Prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritàris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.6 ALBEREDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA MEDITERRANIS

44.6111⁺ Alberedes (i pollancredes) amb vinca (*Vinca difformis*), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)

Bosc de ribera molt escàs i mal estructurat en el territori estudiat. Ens hem limitat a indicar alguns trams en els que els àlbers eren dominants. Cal tenir en compte que aquests arbres poden haver estat plantats i que el cas més habitual és que apareguin damunt d'una terenyina de *Rubus ulmifolius*. En aquest sentit, l'àlber és un element relativament freqüent a les bardisses de fonal (31.891).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	3	0,43	No	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritàris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.62 Omedes de terra baixa

Les omedes es desenvolupen en raconades fresques, marges de torrent, boscos de ribera, etc. En tot l'espai natural és rar trobar-ne de ben conservades; en canvi, la situació més freqüent és que els oms s'incorporin a les bardisses. Hem preferit mantenir l'hàbitat de les bardisses (31.891) encara que duguin oms si aquests no arriben a formar bosquets tancats. L'estat de conservació és mitjà ja que sovint els oms conviuen, a més de amb les bardisses, amb espècies al·lòctones (especialment robínies).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
12	30	4,62	Sí	<0,1%	<1%

HIC que hi correspon: 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

44.637⁺ Freixenedes de *Fraxinus angustifolia*, de terra baixa

Bosc de ribera molt rar del que n'hem assenyalat quatre punts a la riera de Vallvidrera, inclosos en el domini de la verneda. El freixe és també present a altres rieres, com la de Sant Medir, però no n'hem localitzats rodals cartografiats. En conjunt es tracta de freixenedes mal caracteritzades, que a Collserola és possible que hagin aparegut secundàriament per degradació de la verneda. En tot cas, pel sotabosc que duen, no creiem que se'n puguin distingir. Com tots els boscos de ribera és sensible a les captacions d'aigua i, evidentment, a les accions directes com tales i estassades, que afavoreixen l'expansió de les bardisses.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	4	-	No	-	-

HIC que hi correspon: 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

45 BOSCOS ESCLEROFIL·LES I LAURIFOLIS

45.2 SUREDES

45.2161⁺ Suredes amb sotabosc clarament forestal

A Collserola no hem trobat veritables suredes ben constituïdes. No obstant, de forma escassa es troben exemplars de sureres (*Quercus suber*) aquí i allà, probablement

plantades per guanyar-ne el suro. Hem marcat aquesta unitat en un vessant solell prop de Vallvidrera en el que es pot distingir un bon rodal de sureres per fer evident aquesta situació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	2,00	No	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: 9330 Suredes. No prioritari.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

45.3 ALZINARS I CARRASCARS

45.3121⁺ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans

Es tracta de boscos dominats per exemplars de *Quercus ilex* que en conjunt superen els 5 (6) m d'alçada. Més aviat poc extensos, es troben ben repartits aquí i allà, restringits a fondals i obagues, indrets en els que han pogut recuperar-se més ràpidament després de les pertorbacions (normalment tala, carboneig o incendis). Entren en contacte i formen transicions amb unitats molt properes com les màquies d'alzina (32.1121⁺), els alzinars amb pins (45.3123⁺) i els alzinars amb roures (32.1122⁺). Aquestes quatre unitats sovint formen complexides i mosaics indestruïbles. Creiem que els incendis forestals són la principal amenaça per a la seva correcta conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
119	0	277,72	Sí	3,3%	No comp.

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

45.3122⁺ Alzinars amb roures (*Quercus faginea*, *Q. pubescens*...), de terra baixa i de l'estatge submontà

Com els boscos de la unitat anterior, es troben restringits als fondals i a les obagues. Acompanyen a les dues espècies dominants plantes típicament d'alzinar però en els casos més típics se n'hi afegeixen altres pròpies d'ambients més frescals: *Euphorbia amygdaloides*, *Brachypodium sylvaticum*, *Daphne laureola*... En alguns casos és present un estrat superior de *Pinus halepensis* i els hem hagut d'incloure dintre els alzinars amb pins (45.3123⁺) tot i que els roures puguin ser dominants. Els roures, complicats taxonòmicament

a causa de la seva variabilitat foliar i processos d'hibridació reticulada, solen correspondre a *Quercus cerrioides*, tot i que no són escassos els exemplars que s'assemblen a *Q. canariensis*. Com en el cas anterior considerem que els incendis forestals són la principal amenaça per aquests interessants boscos, dels que se'n conserven exemples ben estructurats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
165	3	570,63	Sí	6,8%	6,4%

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

45.3123⁺ Alzinars amb pins (*Pinus* spp.) de terra baixa

Incloem aquí aquells boscos d'alzines, d'alzines i roures o, raríssimament, de roures, que presenten un estrat de pins al capdamunt. Normalment es tracta de *Pinus halepensis*, però pot tractar-se també de *Pinus pinea*. Ocupen algunes obagues i fondals. El principal problema de conservació, com hem comentat en les unitats anteriors, creiem que són els incendis.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
147	0	397,71	Sí	4,7%	No comp.

HIC que hi correspon: 9340 Alzinars i carrascars. No prioritari.

5 MOLLERES I AIGUAMOLLS

53 VORES D'AIGÜA I HÀBITATS INUNDABLES

53.2 FORMACIONS DE GRANS CÀREXS

53.2192 Comunitats dominades per *Carex cuprina*, de vores d'aigua i llocs humits, de la terra baixa i de la muntanya mitjana

A la riba del pantà de Vallvidrera s'hi troba una població de *Carex cuprina* que pot ser inclosa en aquest hàbitat. L'excessiva freqüentació de gossos i persones possiblement són la causa del mal estat de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

53.4 CREIXENARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb *Glyceria* spp...), de fonts i vores de rierols

Aquest hàbitat va lligat als cursos d'aigua ocupant sempre superfícies exíguës. Sovint es presenta de forma fragmentària, mal estructurat, però encara se'n poden trobar exemples més o menys típics. L'espècie més freqüent i abundant és, sens dubte, *Apium nodiflorum*. Es troba en un estat de conservació mitjà ja que en molts trams de les rieres de Vallvidrera o Sant Cugat, entre d'altres, hi ha evidents senyals de degradació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	8	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

53.6 CANYARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.62 Canyars (d'*Arundo donax*), de vores d'aigua

Troben canyars en quasi tots els torrents del Parc, alguns d'ells magnífics, com el del torrent de Batzac, al Papiol. En les seves formes més típiques *Calystegia sepium* acompanya a *Arundo donax*, indicant una certa constància en les condicions d'humitat edàfica. Les canyes s'han emprat tant en l'agricultura com en la construcció o en cistelleria, i es creu que la presència de canyars té molt probablement un origen antròpic. En qualsevol cas és segur que s'han vist afavorits. A més a més, a causa de la degradació de la vegetació de ribera, és possible que *Arundo* hagi colonitzat secundàriament torrents i rieres. Tot i que aquesta gramínia és molt persistent gràcies al seu potent rizoma no aguanta gens bé l'ombra, pel que és bruscament desplaçada quan el bosc es tanca.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
53	16	42,02	Sí	<1%	1,4%

HIC que hi correspon: cap.

6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES

62 ROQUES NO LITORALS

62.1 CINGLES I PENYALS CALCARIS

62.1115 Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

Hem indicat aquest hàbitat només a les calcàries del Papiol, a l'indret anomenat les Escletxes, d'elevat interès geològic. Les falgueres del grup d'*Asplenium trichomanes* i de *Polypodium vulgare* ocupen les parets ombrívols juntament amb molses diverses. La principal amenaça que caldria considerar és la pràctica de l'escalada que hi és freqüent i pot malmetre aquest hàbitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: 8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola. No prioritari.

62.2 CINGLES I PENYALS SILICIS

62.28 Roques silícies, càlides i seques (amb *Cheilanthes tinaei*), de les contrades mediterrànies

Del solell de Sant Pere Màrtir, Sáez (1997) va citar les falgueres *Cheilanthes tinaei* i *Ch. maderensis*. Nosaltres no hem trobat ni una ni altra espècie. Creiem que, si bé és ben possible que encara hi visquin deuen ocupar superfícies exíguës. El punt que hem indicat a la cartografia, doncs, té un origen bibliogràfic i cal interpretar-lo amb cautela.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	No	-	-

HIC que hi correspon: 8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola. No prioritari.

62.2B⁺ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

Habitat escàs que necessita talussos frescos per prosperar. L'espècie dominant és la falguera *Polypodium* gr. *vulgare*, que extén els seus rizomes allargats entre una matriu molsosa. Entre els briòfits no sol faltar *Hypnum cupressiforme*. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	2	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: 8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola. No prioritari.

62.5 ROQUES HUMIDES

62.51 Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (*Adiantum capillus-veneris*), de les contrades mediterrànies

Hem portat cap a aquesta unitat totes les poblacions de falzia d'entitat que hem trobat. Tot i que només un dels casos es troba damunt de calcàries, cal tenir en compte que les pissarres de Collserola no són especialment àcides i poden portar aquest hàbitat amb relativa freqüència. Sense problemes de conservació, exepte a les Escletxes (el Papiol) on pot veure's afectat pels escaladors.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	4	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritari de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

62.7 ROQUES I MURS AMB VEGETACIÓ SUBNITRÒFILA

62.7⁺ Roques i murs amb vegetació subnitròfila

Als talussos i murs en ambient agrícola i urbà hi són presents sovint *Parietaria judaica*, *Cymbalaria muralis*, etc. No obstant, només hem recollit en aquesta unitat les parets assolellades de Castellciuró, en les que arrelen *Capparis spinosa* i *Hyosciamus albus*, entre d'altres.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	1	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

65 COVES

65.4 Coves i avencs

A Collserola les coves i els avencs naturals són escassos per raó dels substrats predominants. Malgrat això se'n troben exemples remarcables, com la cova de la Torre Negra (Sant Cugat) o les coves de Santa Creu d'Olorda i també l'avenc del torrent de Batzac. Remarquem que no hem procurat fer-ne una cerca exhaustiva sinó simplement indicar-ne uns pocs casos com a prova de la seva existència. En cap cas no hem pogut estimar la superfície que ocupen pel que hem deixat buit el camp corresponent de la base de dades.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	3	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: 8310 Coves no explotades pel turisme.

Aquest hàbitat fa part del catàleg d'elements d'interès de conservació prioritaris de la xarxa de de parcs naturals de la Diputació de Barcelona.

8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES

82 CONREUS HERBACIS

82.1 CONREUS HERBACIS INTENSIVUS, SENSE VEGETACIÓ NATURAL INTERCALADA

82.12 Conreus herbacis intensius (hortalisses, flors...) disposats en mosaic, sense vegetació natural intercalada

Dintre el territori estudiat queden encara petites àrees d'horta relativament extenses en actiu, disperses pel mapa (cap a Cerdanyola, Sant Just Desvern...). Normalment s'hi cultiven hortalisses, però en algun cas s'hi poden veure fileres de flors diverses. Sense problemes de conservació.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
10	0	16,39	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

82.3 CONREUS HERBACIS EXTENSIVUS, PRINCIPALMENT DE CEREALS

82.32⁺ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa

Troben conreus cerealístics sobretot a la base del vessant nord de la serra. La majoria de camps observats estaven llaurats i en repòs i, havent seguit les imatges aèries dels darrers deu anys no podem estar segurs que s'hagin cultivat en aquest període. Per tant, alguns d'aquests encaixarien bé també en els ermots (87.1 –camps abandonats- i 87.21⁺ -herbassars ruderals-). En els casos dels conreus actius hem pogut observar sembrats de mill i civada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
47	0	158,74	Sí	1,9%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES

83.1 CONREUS ARBORIS

83.11 Camps d'oliveres (*Olea europaea* subsp. *europaea*)

Conreu freqüent al sector del Baix Llobregat, on se'n troben de tractats amb herbicides i altres quasi asilvestrats. Els camps amb pocs arbres o amb barreja d'oliveres i altres fruiters els hem inclòs al 85.3, horts casolans.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
40	0	44,62	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83.14 Camps d'ametllers (*Prunus dulcis*)

Queden pocs camps d'ametllers en actiu, però encara són relativament freqüents al sector del Baix Llobregat. Representen les restes del que havia estat un cultiu molt més estès.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
14	0	9,73	Sí	0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de pressequers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Els camps de cirerers són extensos i freqüents al sector del Baix Llobregat, on poden conviure amb altres arbres, més escassos, com pomeres i pressequers. Se'n troben bons exemples, per exemple, al tram baix de la riera de Vallvidrera, a Can Domènech (el Papiol)...

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
34	0	45,02	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83.16 Conreus de cítrics

Es cultiven comercialment mandariners als camps de can Carlets a Barcelona i a Can Domènech, al Papiol.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
2	0	2,26	No	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

83.2 CONREUS ARBUSTIUS

83.212 Vinyes en cordó

El conreu de la vinyes és molt escàs a l'interior del Parc però en trobem un bon exemple a can Calopa de Dalt.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
4	0	6,67	Sí	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

83.3 PLANTACIONS D'ARBRES

83.3113 Plantacions de xiprers (*Cupressus sempervirens*) i d'altres cupressàcies europees

Al peu del Tibidabo, prop de l'observatori Fabra, es troben les úniques plantacions de xiprers d'entitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	1	1,22	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83.3121 Plantacions de cedres (*Cedrus* spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins)

Al peu del Tibidabo, prop de les plantacions de xiprers és on trobem també els únics exemples d'aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
3	0	2,05	Sí	<0,1%	No comp

HIC que hi correspon: cap.

83.321 Plantacions de pollancre (*Populus* spp.)

De pollancre se n'han plantat en molts torrents on, a més a més, poden fer part de la vegetació de ribera, acompanyant avellanoses, gatelledes, vernedes, etc. En la majoria de casos, emperò, simplement representen un estrat arbori espars en les bardisses del 31.891. No obstant, en algun indret prenen certa rellevància i per aquest motiu els hem indicat en la cartografia amb un hàbitat específic. Moltes vegades l'espècie plantada és d'origen comercial i probablement híbrid, acostant-se morfològicament a *Populus* × *canadensis*. Hi són presents també formes molt properes a *P. nigra* i també, sens dubte, *P. alba*. No obstant, el millor exemple d'aquesta unitat és l'explotació probablement comercial de pollancre de Can Codonyers (Cerdanyola).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
9	0	18,18	Sí	<0,5%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

83.3251⁺ Plantacions de plàtans (*Platanus* × *hispanica*) i d'altres arbres planifolis de sòls humits

A diverses rieres, com la de Sant Medir, es localitzen plantacions de plàtans constituïdes per grans arbres. Creiem que, almenys en part, aquestes plantacions no s'exploten en l'actualitat. En alguns casos sota els plàtans ja s'hi ha reconstituït la vegetació pròpia dels fondals amb *Salix atrocinerea* i *Corylus avellana*. En aquests indrets caldria potser plantejar la necessitat de reconstituir la vegetació de ribera original. En altres casos, com al pantà de Vallvidrera compleixen un paper ornamental.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
21	5	14,69	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

83.4 VIVERS DE PLANTES LLENYOSSES

83.4⁺ Vivers de plantes llenyoses

Només n'hem indicat un polígon a Can Fatjó, Sant Just Desvern.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	2,16	Sí	<0,1%	<0,5%

HIC que hi correspon: cap.

84 FILERES D'ARBRES, TANQUES VIVES, BOSQUETS

84.3 Bosquets isolats enmig de zones agrícoles

Cap a Montflorit (Cerdanyola) hem marcat un exemple d'aquest hàbitat poc específic per tal que quedi constància de la seva presència al Parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
2	0	1,47	No	<0,1%	No comp

HIC que hi correspon: cap.

85 PARCS URBANS I JARDINS

85.1 PARCS I JARDINS DE GRANS DIMENSIONS

85.12 Gespes dins de grans parcs o jardins

Només hem inclòs en aquesta unitat les gespes de l'entrada al cementiri de Roques Blanques, tot i ser força atípiques.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	1,71	No	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

85.2 PETITS PARCS I PLACES

85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació

En aquest hàbitat hem inclòs àrees ajardinades de diverses menes. D'una banda, àrees força típiques com els parcs a l'est de Sant Pere Màrtir (Sant Just) i de l'altra, espais amplis amb ajardinament lax com a Can Cuiàs (Montcada) o també algun espai privat com l'entrada a la torre de Collserola. Finalment, pel seu disseny i manteniment hem cregut que el cementiri de Roques Blanques encaixava aquí millor que en la unitat d'espais urbans (86.2).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
12	0	28,72	No	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

85.3 JARDINS PRIVATS I HORTS CASOLANS

85.3 Jardins i horts casolans

Hàbitat molt ben representat al Parc Natural. Hi trobem sobretot petits horts de secà o de regadiu en els que s'hi cultiven gran varietat d'hortalisses (cebes, faves, enciams...) i de fruiters (cirerers, figueres, oliveres, ametllers, caquiers, nesprers, vinyes...) També hi queden incloses totes les àrees ajardinades veïnes als masos i cases. La separació entre aquesta unitat i els cultius d'explotació per a la venda és complicada. Sense problemes de conservació, tot i que hem detectat l'ús freqüent d'herbicides. En certes àrees, la proliferació de petits horts pot afectar –sobretot– la conservació de la vegetació pròpia dels torrents.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
121	10	101,59	Sí	1,2%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86 CIUTATS, POBLES I ÀREES INDUSTRIALS

86.2 VILES I POBLES

86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)

Hi hem inclòs totes les àrees urbanitzades, inclosos els masos i les cases solitàries disperses per tot el territori. Algunes petites àrees limítrofes amb la ciutat de Barcelona o amb Sant Cugat haurien pogut ser incloses a 86.1 Grans ciutats, però per no complicar innecessàriament el mapa les hem mantingudes aquí.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
128	1	136,10	Sí	1,6%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.3 ÀREES INDUSTRIALS ACTIVES

86.3 Àrees industrials actives

Algunes naus industrials, magatzems, àrees d'estacionament, etc., queden totalment incloses dins els límits del Parc Natural (Can Domènech del Papiol, etc.), tot i que és més habitual que només hi penetrin marginalment.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
22	0	26,17	No	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.4 ÀREES INDUSTRIALS ABANDONADES I ALTRES ESPAIS COLONITZABLES PER COMUNITATS SEMINATURALS

86.411 Sorreres i extraccions d'argiles

Hi ha diverses àrees d'extracció d'argiles i àrids, la més important de les quals es troba a Can Canals (el Papiol). En alguns casos les àrees extractives abandonades les hem inclòs entre els ermots ruderals del 87.21⁺.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
5	0	28,75	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.413 Pedreres

Hem inclòs aquí pedreres actives com les del turó de Montcada, de Roques Blanques... però també algunes que tot i trobar-se abandonades (per exemple, la de Santa Creu d'Olorda) no encaixen bé en la unitat dels ermots ruderals (87.21⁺).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
9	0	50,12	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.42 Munts de runam i d'escòries

Hem indicat només tres exemples poc rellevants corresponents a aquesta unitat. A les pedreres se n'hi poden trobar més, però hem preferit incloure-les en les àrees extractives corresponents.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	2	0,51	No	< 0,1	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts

La principal carretera cartografiada en aquesta unitat és la C-16 que uneix Barcelona i Sant Cugat. També hem inclòs un tram de l'AP-7 entre Roques Blanques i el Puig Pedrós de l'Obac i alguns pàrquings de vehicles. Per tant, han quedat fora del mapa totes les altres carreteres, rotondes, etc. (vegeu el document metodològic annex).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
7	0	26,48	Sí	<0,5%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

86.6 LLOCS ARQUEOLÒGICS

86.6 Llocs arqueològics

Hem representat aquí únicament el poblat ibèric de Ca n'Oliver, a Cerdanyola.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	1,09	Sí	<0,1%	1,1%

HIC que hi correspon: cap.

86.7 ÀREES REVEGETADES

86.7* Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí

Hem indicat únicament la mina a cel obert de Santa Creu d'Olorda, que ha estat recentment restaurada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	0	21,60	No	<0,5%	2,9%

HIC que hi correspon: cap.

87 CAMPS ABANDONATS, ERMOTS I ÀREES RUDERALS

87.1 Conreus abandonats

Hem reservat aquesta unitat per aquells conreus abandonats en els que la composició florística és poc específica i les espècies s'hi combinen de manera atzarosa (i també pels casos en els que no hem pogut fer-ne la validació de camp). No obstant, sempre que ens ha estat possible hem inclòs els camps abandonats a la unitat que els correspon en funció de la flora que s'hi fa (herbassars ruderals, prats secs, fenassars...). Entre els conreus abandonats trobem sobretot antigues àrees cerealístiques i camps de fruiters (oliveres, ametllers, garrofers...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
59	0	92,77	Sí	1,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

87.21⁺ Comunitats ruderals de terra baixa

Presenta arreu del full, són especialment abundants a les àrees més antropitzades, és a dir, als marges, ermots, zones en obres... Hem inclòs aquí també alguns camps abandonats i també, per excepció, les esplanades de les hípiques (Can Vilagut, etc.) i el parc zoològic de Cal Castillo. En general hi dominen plantes anuals com *Chrysanthemum coronarium*, *Hirschfeldia incana*, *Hordeum leporinum*, *Sylibum marianum*... que presenten un magnífic aspecte primaveral. D'altra banda, als marges frescals dels torrents (especialment als trams alterats de la riera de Vallvidrera) s'hi troba vegetació ruderal perenne (hemipterofítica) entre la que destaquen les espècies *Urtica dioica*, *Trifolium repens*, *Sambucus ebulus*, *Lolium perenne*, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
166	10	189,30	Sí	2,3%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

87.3 ARBREDES I/O MATOLLARS D'ESPÈCIES EXÒTIQUES

87.3* Arbredes i/o matollars d'espècies exòtiques (*Ailanthus*, *Robinia*, *Broussonetia*, *Celtis*, *Retama monosperma*, ...)

Hem inclòs en aquesta unitat les poblacions de plantes exòtiques llenyoses. Les més abundants són *Ailanthus altissima* i *Robinia pseudoacacia*, però podem trobar-ne moltes altres (*Acer pseudoplatanus*, *Trachycarpus fortunei*, *Celtis australis*, *Ulmus pumila*, *Lonicera japonica*, *Senecio angulatus*, *Opuntia* sp., *Retama* sp., *Acacia* sp., etc.). A prop de la Font Grogà, en una àrea d'especial interès per les rouredes i els boscos d'indrets frescals, hem detectat que hi dominen les espècies exòtiques *Acer pseudoplatanus*, *Robinia pseudoacacia*, *Trachycarpus fortunei*, etc. Tot i que seria interessant plantejar-hi la restauració de les comunitats naturals en aquest indret, les accions que s'hi emprenguin hauran de tenir cura de no malmetre la flora singular d'aquests racons frescals (*Hypericum hirsutum*, etc.). En relació a la conservació i la gestió, en línies generals, es poden prendre mesures d'eradicació de certes poblacions, però cuidant de no crear les condicions que van afavorir-ne el seu establiment. A més a més, alguns casos són de molt difícil solució, com el cas d'*Ailanthus* al solell de Barcelona. Aquesta espècie rizomatosa penetra als prats secs d'*Hyparrhenia* i convindria evitar-ne l'expansió, tot i que eliminar-la és quasi impossible.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
51	51	46,92	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat ha estat creat després de la redacció del Manual d'Hàbitats de Catalunya i, per tant, no hi té fitxa descriptiva.

88 ESPAIS SUBTERRANIS ARTIFICIAL

88 Mines i galeries subterrànies

Arreu de la serra de Collserola s'hi troben nombroses mines d'aigua amb un important valor patrimonial. N'hem indicat només quatre exemples (la mina del Quars, la de Can Masdeu, la de Can Parellada i la de Can Masseguer) per fer evident la presència d'aquest hàbitat al Parc. Com en les coves i avencs (65.4) no podem informar de la superfície que ocupen.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
0	4	-	Sí	-	-

HIC que hi correspon: cap.

89 PORTS BASSES I CANALS ARTIFICIALS

89.2 D'AIGUA DOLÇA

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

Hem indicat algunes de les basses agrícoles presents al territori a la capa de punts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
1	8	0,55	Sí	<0,1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

90 ÀREES FORESTALS SOTMESES A TALA INTENSA

90.1 ÀREES FORESTALS SOTMESES A TALA INTENSA

90.1⁺ Àrees forestals sotmeses a tala intensa

Hem inclòs en aquesta unitat els terrenys sotmesos a tala (com les franges de protecció de camins i pistes forestals) però també aquelles àrees devastades per les ventades del gener l'any 2009, que van tombar milers de pins. La recuperació del bosc i el sotabosc dependrà de les condicions locals.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície (ha)	Hàbitat tipus	Represent. Parc	Represent. Catalunya
53	0	75,02	Sí	<1%	No comp.

HIC que hi correspon: cap.

Aquest hàbitat ha estat creat després de la redacció del Manual d'Hàbitats de Catalunya i, per tant, no hi té fitxa descriptiva.

4. Resum dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari del Parc Natural de la Serra de Collserola

S'han identificat un total de 109 **hàbitats CORINE**, dels quals, 73 són presents a la cobertura de polígons i 78 a la de punts. D'aquests, 47 pertanyen al tipus 3 - *Vegetació arbustiva i herbàcia*, 29 al tipus 8 - *Terres agrícoles i àrees antròpiques*, 17 pertanyen al tipus 4 – *Bosc*, 6 al tipus 2 - *Aigües continentals*, 3 al tipus 5 - *Molleres i aiguamolls*, 6 al tipus 6 – *Roques, tarteres, glaceres, coves*, i 1 al tipus 9 – *Àrees forestals sotmeses a tala intensa*.

A la Figura 3 podem veure el repartiment de la superfície dels polígons que ocupen els diferents grups d'hàbitats. Cal destacar clarament els hàbitats forestals, màquies i boscos, que sumen prop del 71%, i si hi afegim la resta de matollars, com els estepars i les bardisses la proporció supera el 83%. Els espais oberts naturals o seminaturals (conreus, prats...) representen un 9% aproximadament, mentre que entre aquests, els prats, que acullen una bona porció de la flora total del territori, només arriben al 3%.

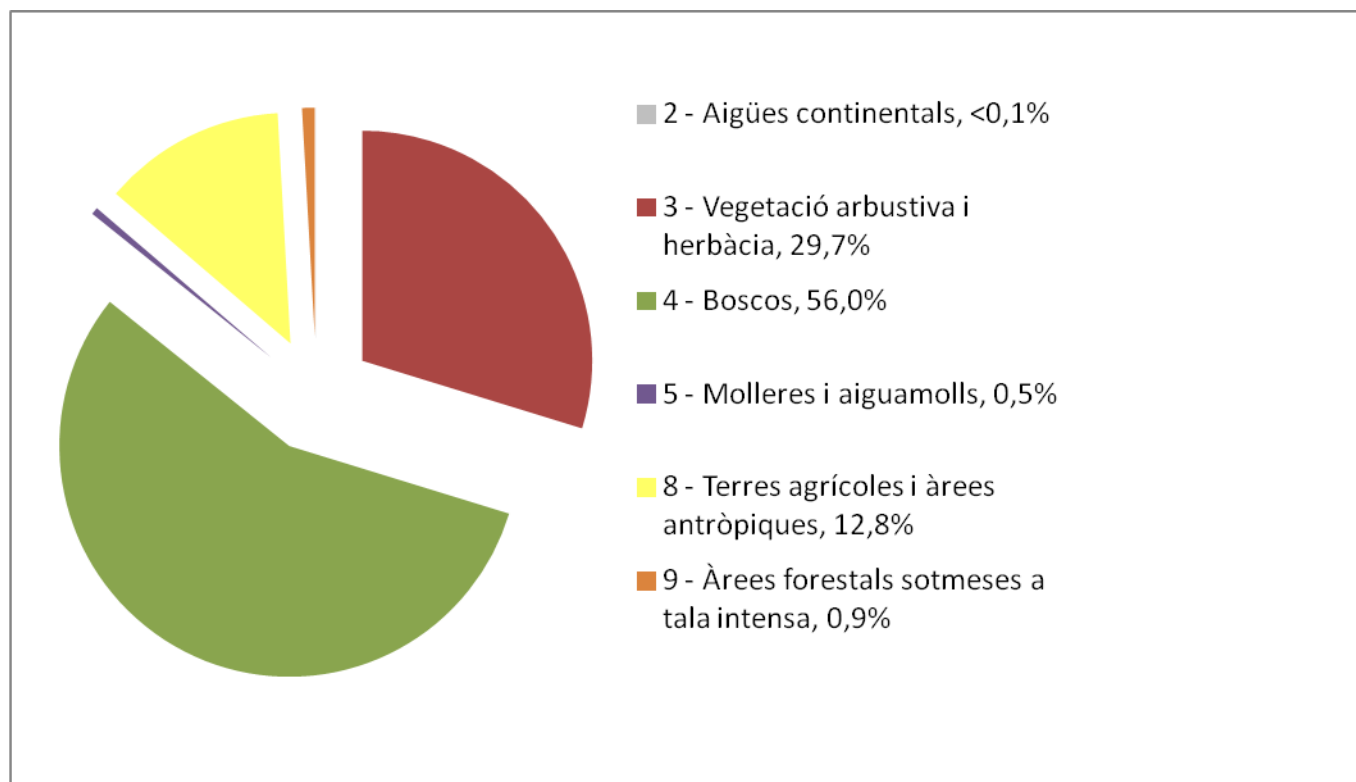


Figura 3. Proporció de la superfície ocupada per cada grup d'hàbitats presents al sector cartografiat.

Més detalladament (Taula 1), podem observar com els boscos aciculifolis (40%), les bosquines mediterrànies (24%) i els boscos esclerofil·les (15%) són, en aquest ordre, els hàbitats més

extensos, superant per molt la resta. Aquests tres hàbitats són els que, a la vegada, contribueixen més a atorgar al conjunt de la vegetació natural i seminatural un marcat caràcter mediterrani, en assolir prop del 85% de la superfície del mapa (exclosos els conreus). En canvi, simplificant una mica, la vegetació que acull flora eurosiberiana (bosc caducifolis, bardisses i bosc de ribera) tan sols representa el 3,6%, aproximadament igual que els ermots, que arriben al 3,9% de total.

Taula 1 Resum de la superfície ocupada per cada subtipus d'hàbitats CORINE agrupats per cada grup d'hàbitats.

Grup	Subtipus	Ha	%
Aigües continentals	Aigües dolces estagnants	0,62	<0,1
Àrees forestals sotmeses a tala intensa	Àrees forestals sotmeses a tala intensa	75,02	0,90
Bosc	Bosc aciculifolis	3.384,75	40,39
	Bosc esclerofil·les i laurifolis	1.248,07	14,89
	Bosc i bosquines de ribera o de llocs molt humits	16,00	0,19
	Bosc caducifolis, planifolis	46,02	0,55
Molleres i aiguamolls	Vores d'aigua i hàbitats inundables	42,0	0,50
Terres agrícoles i àrees antròpiques	Conreus herbacis	174,80	2,09
	Conreus llenyosos i plantacions d'arbres	146,60	1,75
	Ciutats, pobles i àrees industrials	290,82	3,47
	Camps abandonats, ermots i àrees ruderals	328,99	3,93
	Fileres d'arbres, tanques vives, bosquets	1,47	<0,1
	Parcs urbans i jardins	132,02	1,58
	Ports, basses i canals artificials	0,55	<0,1
Vegetació arbustiva i herbàcia	Bosquines i matollars mediterranis i submediterranis	2.031,88	24,25
	Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana	195,42	2,33
	Prats acidòfils secs	22,52	0,27
	Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescals de terra baixa	241,83	2,89

Pel que fa als **hàbitats d'interès comunitari (HIC)**, se n'han identificat un total de 13 (Taula 2), dels quals 6 apareixen en la cobertura de polígons i 12 en la cobertura de punts. D'aquests, 4 són prioritaris (3170*, 5230*, 6220*, i 91E0*) però només el 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*) i el 91E0* Vernedes i altres bosc de ribera afins (*Alno-Padion*) estan representats a la cobertura de polígons. Els HIC en conjunt ocupen el 66% del territori, en bona part gràcies a que molts dels bosc i màquies esclerofil·les tenen correspondència amb un HIC. Els més abundants són el 9540 Pinedes mediterrànies (39%) i el 9340 Alzinars i carrascars (27%), que inclouen també les màquies d'alzina. La resta tenen una superfície inferior a l'1% de l'àrea cartografiada (vegeu la Taula 2).

Taula 2 Resum de la superfície ocupada pels hàbitats d'interès comunitari. S'indica si és prioritari o no, la superfície que ocupa (en ha), el tant per cent que representa de l'àrea cartografiada, i el número de polígons i de punts que s'han diferenciat.

Codi	Descripció	Prioritari	Ha	%	Nº polígons	Nº punts
3170	Basses i tolls temporers mediterranis	SÍ	-	-	0	2
5230	Màquies amb llor (<i>Laurus nobilis</i>)	SÍ	-	-	0	5
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	NO	-	-	0	1
6220	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	SÍ	17,35	0,2	17	44
6420	Jonqueres i herbassars gramínoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenio</i>	NO	-	-	0	3
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	NO	-	-	0	2
8220	Costers rocosos silícis amb vegetació rupícola	NO	-	-	0	3
8310	8310 Coves no explotades pel turisme	NO	-	-	0	3
91E0	Vernedes i altres boscos de ribera afins (<i>Alno-Padion</i>)	SÍ	10,95	0,13	8	1
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	NO	5,05	0,06	13	37
9330	Suredes	NO	1,99	0,02	1	0
9340	Alzinars i carrascars	NO	2.229,67	26,61	835	5
9540	Pinedes mediterrànies	NO	3.248,28	38,76	464	6

5. Annexos

Annex 1 Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de polígons, Collserola_HB2012_pol), nombre de polígons i superfície ocupada.

Annex 2 Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de punts, Collserola_HB2012_pt), nombre de punts i superfície aproximada ocupada.

Annex 3 Relació de tots els hàbitats que apareixen a la cartografia, amb els valors dels indicadors d'interès de conservació que es detallen al Manual dels Hàbitats de Catalunya (DIS - Distribució general dins Europa, FREQ - freqüència dins el territori català, IMPLA - Forma d'implantació territorial, DIVER - Diversitat florística, MADU - Grau de maduresa, AME - Amenaça)

Annex 1 Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de polígons, Collserola_HB2012_pol), nombre de polígons i superfície ocupada.

Codi i nom CORINE	Nombre polígons	Superfície (ha)
22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques	1	0,62
31.891 Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	311	239,26
31.8C2 ⁺ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), amb <i>Polystichum setiferum</i> ..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)	3	2,57
32.1121 ⁺ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	258	673,38
32.1131 ⁺ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	61	125,21
32.1152 ⁺ Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus spp.</i>), de les terres mediterrànies	85	185,01
32.214 Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	36	54,97
32.311 Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals	141	309,61
32.322 ⁺ Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	90	109,77
32.341 Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	3	1,12
32.375 ⁺ Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	3	1,79
32.41 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	40	87,97
32.42 Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	19	40,87
32.431 Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	2	0,55
32.4A3 Matollars d'olivarda (<i>Inula viscosa</i>), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa	10	10,57
32.4C Brolles dominades per foixarda (<i>Globularia alypum</i>), calcícoles, de terra baixa	1	0,11
32.4G Bosquines dominades per matabou (<i>Bupleurum fruticosum</i>), sovint fent el mantell marginal d'alzinars, de terra baixa	3	3,57
32.4H + 32.274 Brolles dominades per gatosa (<i>Ulex parviflorus</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies	2	4,08
32.A Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	125	360,49
32.B ⁺ Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	6	3,72
32.gr2 Grup d'hàbitats de matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa	16	22,91
32.gr3 Grup d'hàbitats de brolles de romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>) -i timonedes-, amb foixarda (<i>Globularia alypum</i>), bufalaga (<i>Thymelaea tinctoria</i>)..., calcícoles, de terra baixa	29	36,18
34.36 Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	15	8,98
34.511 Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	17	17,36
34.6321 ⁺ Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	13	18,77
34.634 Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	85	121,99

34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i> , <i>Medicago rigidula</i> , <i>Carthamus lanatus</i> ..., de terra baixa	24	28,31
35.32 ⁺ Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), amb teròfits, silícícoles, de terra baixa	26	22,52
41.714 Boscos de roures (<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. X cerrioides</i>), sovint amb alzines (<i>Q. ilex</i>), de terra baixa	13	46,02
42.827 ⁺ Pinedes de pinastre (<i>Pinus pinaster</i>), o repoblacions, sense sotabosc llenyós	2	2,46
42.8315 Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	112	261,34
42.8412 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	56	130,86
42.8413 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	267	2.766,82
42.8414 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	24	27,94
42.8416 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silícícoles, de terra baixa	35	61,32
42.8417 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	83	134,02
44.3432 ⁺ Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà	8	10,95
44.6111 ⁺ Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)	1	0,43
44.62 Omedes de terra baixa	12	4,62
45.2161 ⁺ Suredes amb sotabosc clarament forestal	1	2,00
45.3121 ⁺ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	119	277,72
45.3122 ⁺ Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	165	570,63
45.3123 ⁺ Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	147	397,71
53.62 Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	53	42,04
82.12 Conreus herbacis intensius (hortalisses, flors...), disposats en mosaic, sense vegetació natural intercalada	10	16,39
82.32 ⁺ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa	47	158,41
83.11 Camps d'oliveres (<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i>)	40	44,62
83.14 Camps d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>)	14	9,73
83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), de pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	34	45,02
83.16 Conreus de cítrics	2	2,26
83.212 Vinyes en cordó	4	6,67
83.3113 Plantacions de xiprers (<i>Cupressus sempervirens</i>) i d'altres cupressàcies europees	3	1,22
83.3121 Plantacions de cedres (<i>Cedrus</i> spp.) i d'altres pinàcies no europees (excepte pins)	3	2,05
83.321 Plantacions de pollancre (<i>Populus</i> spp.)	9	18,18
83.3251 ⁺ Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	21	14,69
83.4 ⁺ Vivers de plantes llenyoses	1	2,16
84.3 Bosquets isolats enmig de zones agrícoles	2	1,47
85.12 Gespes dins de grans parcs o jardins	1	1,71
85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació	12	28,72
85.3 Jardins i horts casolans	121	101,59
86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)	128	136,10
86.3 Àrees industrials actives	22	26,17
86.411 Sorreres i extraccions d'argiles	5	28,75

86.413 Pedreres	9	50,12
86.42 Munts de runam i d'escòries	1	0,51
86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	7	26,48
86.6 Llocs arqueològics	1	1,09
86.7 ⁺ Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...	1	21,60
87.1 Conreus abandonats	59	92,77
87.21 ⁺ Comunitats ruderals de terra baixa	166	189,30
87.3 ⁺ Arbredes i/o matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Robinia</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama monosperma</i> ...)	51	46,92
89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	1	0,55
90.1 ⁺ Àrees forestals sotmeses a tala intensa	53	75,02

Annex 2 Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa (capa de punts, Collserola_HB2012_pt), nombre de punts i superfície aproximada ocupada.

Codi i nom CORINE	Nombre punts	Superfície (m²)
22.12 Aigües dolces estagnants mesotròfiques	1	1.300
22.3418 Altres comunitats de petites herbes (<i>Juncus bufonius</i> , <i>Lythrum</i> spp...), de llocs temporalment xops o humits de terra baixa	2	2
22.411 Poblaments natants de <i>Lemna</i> spp. (llenties d'aigua), <i>Azolla caroliniana</i> o <i>Riccia</i> , d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques	1	15
24.52 Comunitats de teròfits alts - <i>Polygonum lapathifolium</i> (presseguera borda), <i>Chenopodium glaucum</i> (moll farinell), <i>Xanthium italicum</i> (llapassa borda), <i>Bidens frondosa</i> ...-, nitròfiles, de fangars de les vores de rius i embassaments	3	40
24.53 Gespes de <i>Polypogon viridis</i> , <i>Paspalum distichum</i> , <i>P. vaginatum</i> ..., nitròfiles, de fangars de les vores de riu i del litoral, a terra baixa	3	100
31.8127 ⁺ Saücars (bosquines de <i>Sambucus nigra</i>), amb vidalba (<i>Clematis vitalba</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera	8	465
31.863 Falgars (poblaments de <i>Pteridium aquilinum</i>), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)	7	375
31.891 Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	10	8.300
31.8C2 ⁺ Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), amb <i>Polystichum setiferum</i> ..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)	26	4.540
32.1121 ⁺ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	1	1.500
32.1152 ⁺ Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus</i> spp.), de les terres mediterrànies	1	800
32.18 Màquies amb llor (<i>Laurus nobilis</i>)	5	900
32.21C Matollars dominats per ginestó (<i>Osyris alba</i>), de les contrades mediterrànies càlides	7	117
32.23 Brolles o garrigues envaïdes per càrritx (<i>Ampelodesmos mauritanica</i>), de les contrades mediterrànies càlides	1	200
32.311 Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals	4	3250
32.322 ⁺ Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	12	10.850
32.335 ⁺ Estepars de <i>Cistus ladanifer</i> , silicícoles, d'indrets secs de terra baixa	1	25
32.341 Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	8	1.580
32.342 Estepars dominats per estepa borrera (<i>Cistus salviifolius</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	3	225
32.346 Estepars de <i>Cistus crispus</i> , silicícoles i xeròfils, de les contrades mediterrànies marítimes	3	40
32.348 Estepars d'estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), silicícoles, de terra baixa	2	215
32.374 ⁺ Brolles dominades per ginestell (<i>Sarothamnus catalaunicus</i>), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanídic septentrional	4	85
32.375 ⁺ Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	14	3.755
32.379 ⁺ Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (<i>Genista triflora</i> , <i>Genista monspessulana</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	7	1.435
32.41 Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	5	2.950

32.42 Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	13	2.290
32.431 Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	3	75
32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (<i>Thymus</i> spp.), sajolida (<i>Satureja montana</i>), esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa	3	3.025
32.4811 ⁺ Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	2	65
32.4A3 Matollars d'olivarda (<i>Inula viscosa</i>), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa	2	500
32.4C Brolles dominades per foixarda (<i>Globularia alypum</i>), calcícoles, de terra baixa	7	160
32.4D Timonedes dominades per cistàcies baixes (<i>Helianthemum syriacum</i> , <i>H. hirtum</i> ..., <i>Fumana ericoides</i> , <i>F. thymifolia</i> ...), calcícoles, d'indrets secs de terra baixa	1	2
32.4G Bosquines dominades per matabou (<i>Bupleurum fruticosum</i>), sovint fent el mantell marginal d'alzinars, de terra baixa	5	970
32.4H + 32.274 Brolles dominades per gatosa (<i>Ulex parviflorus</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies	4	300
32.A Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	6	8.000
32.gr2 Grup d'hàbitats de matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa	3	1.625
32.gr3 Grup d'hàbitats de brolles de romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>) -i timonedes-, amb foixarda (<i>Globularia alypum</i>), bufalaga (<i>Thymelaea tinctoria</i>)..., calcícoles	3	1.175
34.36 Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	11	2.205
34.37 ⁺ Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> de sòls argilosos secs de terra baixa	10	812
34.511 Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	34	3.809
34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	10	537
34.6321 ⁺ Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	5	2.950
34.6322 ⁺ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	1	15
34.634 Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	17	13.200
34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i> , <i>Medicago rigidula</i> , <i>Carthamus lanatus</i> ..., de terra baixa	13	5.233
35.31 ⁺ Pradells de teròfits (<i>Helianthemum guttatum</i> , <i>Tolpis barbata</i> , <i>Crassula tillaea</i> , <i>Silene gallica</i> , <i>Aira cupaniana</i> ...), sovint amb <i>Sedum</i> spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa	17	64
35.32 ⁺ Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa	17	7.182
37.26 ⁺ Herbassars amb cua de cavall (<i>Equisetum telmateia</i>) i càrexs (<i>Carex pendula</i> , <i>C. remota</i>)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central	2	65
37.4 Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	3	55
41.714 Boscos de roures (<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. X cerrioides</i>), sovint amb alzines (<i>Q. ilex</i>), de terra baixa	3	3.750

42.8412 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	1	150
42.8414 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	1	1.000
42.8416 ⁺ Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa	4	2.250
44.128 ⁺ Gatelledes (boscós, generalment baixos, de <i>Salix atrocinerea</i>), amb <i>Equisetum telmateia</i> , <i>Carex pendula</i> ..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic	10	680
44.3432 ⁺ Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà	1	500
44.6111 ⁺ Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)	3	1550
44.62 Omedes de terra baixa	30	11.141
44.637 ⁺ Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	4	1.650
45.3122 ⁺ Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	3	3.500
53.2192 Comunitats dominades per <i>Carex cuprina</i> , de vores d'aigua i llocs humits, de la terra baixa i de la muntanya mitjana	1	2
53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb <i>Glyceria</i> spp...), de fonts i vores de rierols	8	43
53.62 Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	16	13.850
62.1115 Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	2	30
62.28 Roques silícies, càlides i seques (amb <i>Cheilanthes tinaei</i>), de les contrades mediterrànies	1	0
62.2B ⁺ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	2	6
62.51 Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (<i>Adiantum capillus-veneris</i>), de les contrades mediterrànies	4	22
62.7 ⁺ Roques i murs amb vegetació subnitròfila	1	10
65.4 Coves i avencs	3	0
83.3113 Plantacions de xiprers (<i>Cupressus sempervirens</i>) i d'altres cupressàcies europees	1	1.000
83.321 Plantacions de pollancredes (<i>Populus</i> spp.)	2	1.250
83.3251 ⁺ Plantacions de plàtans (<i>Platanus orientalis</i> var. <i>acerifolia</i>) i d'altres arbres planifolis de sòls humits	5	6.250
85.3 Jardins i horts casolans	10	8.400
86.2 Viles i pobles (i petites ciutats)	1	1.500
86.42 Munts de runam i d'escòries	2	2.000
87.21 ⁺ Comunitats ruderals de terra baixa	10	4.425
87.3 ⁺ Arbredes i/o matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Robinia</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama monosperma</i> ...)	51	21.071
88 Mines i galeries subterrànies	4	0
89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	8	3.015

Annex 3 Relació de tots els hàbitats que apareixen a la cartografia, amb els valors dels indicadors d'interès de conservació que es detallen al Manual dels Hàbitats de Catalunya (DIS - Distribució general dins Europa, FREQ - freqüència dins el territori català, IMPLA - Forma d'implantació territorial, DIVER - Diversitat florística, MADU - Grau de maduresa, AME - Amenaça)

Codi CORINE	Nom CORINE	DIS	FREQ	IMPLA	DIVER	MADU	AME
22.12	Aigües dolces estagnants mesotròfiques	1	4	3	3	0	3
22.13	Aigües dolces estagnants eutròfiques	1	2	3	2	0	3
22.3418	Altres comunitats de petites herbes (<i>Juncus bufonius</i> , <i>Lythrum</i> spp....), de llocs temporalment xops o humits de terra baixa	2	3	3	1	1	1
22.411	Poblaments natants de <i>Lemna</i> spp. (lleties d'aigua), <i>Azolla caroliniana</i> o <i>Riccia</i> , d'aigües dolces estagnants, més o menys eutròfiques	1	1	3	1	3	1
24.52	Comunitats de teròfits alts - <i>Polygonum lapathifolium</i> (presseguera borda), <i>Chenopodium glaucum</i> (moll farinell), <i>Xanthium italicum</i> (llapassa borda), <i>Bidens frondosa</i> .. -, nitròfiles, de fangars de les vores de rius i embassaments	2	2	2	3	2	1
24.53	Gespes de <i>Polypogon viridis</i> , <i>Paspalum distichum</i> , <i>P. vaginatum</i> ..., nitròfiles, de fangars de les vores de riu i del litoral, a terra baixa	2	3	2	2	1	1
31.8127 ⁺	Sàucars (bosquines de <i>Sambucus nigra</i>), amb vidalba (<i>Clematis vitalba</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera	1	4	3	1	1	1
31.863	Falgars (poblaments de <i>Pteridium aquilinum</i>), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)	2	3	3	1	2	1
31.891	Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	4	2	3	1	1	1
31.8C2 ⁺	Avellanoses (bosquines de <i>Corylus avellana</i>), amb <i>Polystichum setiferum</i> ..., mesohigròfiles, dels barrancs i fondals molt ombrívols de terra baixa (i de l'estatge submontà)	6	4	3	3	2	1
32.1121 ⁺	Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	3	3	2	2	2	1
32.1131 ⁺	Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	6	3	2	2	2	1
32.1152 ⁺	Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus</i> spp.), de les terres mediterrànies	4	3	2	2	2	1
32.18	Màquies amb llor (<i>Laurus nobilis</i>)	2	5	3	2	3	2
32.214	Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	2	4	3	2	2	1
32.21C	Matollars dominats per ginestó (<i>Osiris alba</i>), de les contrades mediterrànies càlides	2	1	3	2	2	2
32.23	Brolles o garrigues envaïdes per càrritx (<i>Ampelodesmos mauritanica</i>), de les contrades mediterrànies càlides	3	5	2	2	2	1
32.311	Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals	3	4	2	2	2	1

32.322 ⁺	Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	2	3	2	2	2	1
32.335 ⁺	Estepars de <i>Cistus ladanifer</i> , silicícoles, d'indrets secs de terra baixa	6	5	3	2	2	3
32.341	Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	3	2	1	2	1
32.342	Estepars dominats per estepa borrera (<i>Cistus salvifolius</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	3	2	1	2	1
32.346	Estepars de <i>Cistus crispus</i> , silicícoles i xeròfils, de les contrades mediterrànies marítimes	3	4	2	2	2	3
32.348	Estepars d'estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), silicícoles, de terra baixa	3	3	3	1	2	1
32.374 ⁺	Brolles dominades per ginestell (<i>Sarothamnus catalaunicus</i>), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanadíc septentrional	5	4	3	2	2	1
32.375 ⁺	Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	4	3	1	2	1
32.379 ⁺	Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (<i>Genista triflora</i> , <i>Genista monspessulana</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	4	2	1	2	1
32.41	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	4	2	2	2	2	1
32.42	Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	3	1	2	2	2	1
32.431	Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	3	3	2	2	2	2
32.47	Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (<i>Thymus</i> spp.), sajolida (<i>Satureja montana</i>), esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa	3	2	3	3	2	1
32.4811	Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	4	1	2	2	1	1
32.4A3	Matollars d'olivarda (<i>Inula viscosa</i>), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa	3	1	3	1	1	1
32.4C	Brolles dominades per foixarda (<i>Globularia alypum</i>), calcícoles, de terra baixa	3	3	3	2	2	2
32.4D	Timonedes dominades per cistàcies baixes (<i>Helianthemum syriacum</i> , <i>H. hirtum</i> ..., <i>Fumana ericoides</i> , <i>F. thymifolia</i> ...), calcícoles, d'indrets secs de terra baixa	3	3	3	2	2	2
32.4G	Bosquines dominades per matabou (<i>Bupleurum fruticosum</i>), sovint fent el mantell marginal d'alzinars, de terra baixa	2	3	3	2	2	1
32.4H + 32.274	Brolles dominades per gatosa (<i>Ulex parviflorus</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies	4	3	2	2	1	1
32.A	Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	2	3	2	2	2	1
32.B ⁺	Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	3	3	2	1	1	1
34.36	Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	2	2	3	2	2	1

34.37 ⁺	Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> , de sòls argilosos secs de terra baixa	3	4	3	1	1	1
34.511	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	3	3	2	3	2	1
34.5131	Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	3	2	4	3	1	2
34.6321 ⁺	Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	2	1	4	1	1	1
34.6322 ⁺	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	3	3	3	3	2	1
34.634	Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	2	4	2	3	2	3
34.81	Prats subnitrofils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i> , <i>Medicago rigidula</i> , <i>Carthamus lanatus</i> ..., de terra baixa	2	3	3	3	1	1
35.31 ⁺	Pradells de teròfits (<i>Helianthemum guttatum</i> , <i>Tolpis barbata</i> , <i>Crassula tillaea</i> , <i>Silene gallica</i> , <i>Aira cupaniana</i> ...), sovint amb <i>Sedum</i> spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa	3	4	4	3	1	1
35.32 ⁺	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa	3	4	3	2	2	1
37.26 ⁺	Herbassars amb cua de cavall (<i>Equisetum telmateia</i>) i càrexs (<i>Carex pendula</i> , <i>C. remota</i>)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central	6	4	3	2	3	3
37.4	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars gramínoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	2	1	3	2	2	1
41.714	Bosc de roures (<i>Quercus pubescens</i> , <i>Q. x cerrioides</i>), sovint amb alzines (<i>Q. ilex</i>), de terra baixa	5	4	3	3	3	3
42.827 ⁺	Pinedes de pinastre (<i>Pinus pinaster</i>), o repoblacions, sense sotabosc llenyós	2	4	3	1	1	0
42.8315	Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	6	4	3	1	2	2
42.8412 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	4	3	3	1	1,5	1
42.8413 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	4	1	2	2	2	1
42.8414 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	5	3	1	2	2	2
42.8416 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa	2	2	1	1	2	3
42.8417 ⁺	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) sense sotabosc llenyós	2	1	2	1	1	3
44.128 ⁺	Gatelledes (bosc, generalment baixos, de <i>Salix atrocinerea</i>), amb <i>Equisetum telmateja</i> , <i>Carex pendula</i> ..., de fons de barrancs i depressions, amb sòl xop, al territori catalanídic	6	5	4	2	3	3
44.3432 ⁺	Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (<i>Lamium flexuosum</i>), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà	5	4	3	3	3	3
44.6111 ⁺	Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de la terra baixa (i de la muntanya mitjana)	5	3	3	2	3	2
44.62	Omedes de terra baixa	2	3	3	2	3	4

Cartografia dels hàbitats CORINE i HIC de Parc Natural de la Serra de Collserola

44.637 ⁺	Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	5	2	3	2	2	3
45.2161 ⁺	Suredes amb sotabosc clarament forestal	6	4	2	2	3	3
45.3121 ⁺	Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	4	3	1	2	3	1
45.3122 ⁺	Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	4	3	1	3	3	1
45.3123 ⁺	Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	4	3	1	3	2	0
53.2192	Comunitats dominades per <i>Carex cuprina</i> , de vores d'aigua i llocs humits, de la terra baixa i de la muntanya mitjana	1	3	3	2	3	2
53.4	Creixenars i comunitats anàlogues (amb <i>Glyceria</i> spp....), de fonts i vores de rierols	1	3	3	2	3	2
53.62	Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	4	2	2	1	2	1
62.1115	Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	3	3	3	1	3	1
62.28	Roques silícies, càlides i seques (amb <i>Cheilanthes tinaei</i>), de les contrades mediterrànies	4	5	3	1	3	1
62.2B ⁺	Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	2	4	3	1	3	1
62.51	Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (*), de les contrades mediterrànies	2	3	2	1	3	3
62.7 ⁺	Roques i murs amb vegetació subnitròfila	2	1	3	1	2	1
65.4	Coves i avencs	1	2	0	2	3	2

Annex 4. Document metodològic del Projecte de cartografia digital dels hàbitats CORINE elementals i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) dels Parcs Naturals gestionats per la Generalitat de Catalunya i per la Diputació de Barcelona a escala detallada (1:10.000)

Objectius

Identificar, localitzar i cartografiar a una escala detallada (1:10.000) els hàbitats CORINE utilitzant com a llegenda la llista catalana d'hàbitats (**LCH**), confeccionada pel Departament de Medi Ambient i Habitatge i el Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació de la Universitat de Barcelona, a partir del CORINE Biotopes Manual.

Aquesta cartografia ha de servir per aportar informació sobre la presència, la localització, l'extensió i una certa valoració dels hàbitats al territori en relació a la gestió que es fa als Parcs Naturals. Ha de recollir tots els hàbitats d'un territori dels quals hi hagi referència bibliogràfica, a part del treball de camp que es faci.

Antecedents

Cartografia dels hàbitats a Catalunya 1:50.000 (1998-2003)

Cartografia dels hàbitats del PN del Delta de l'Ebre, 1:5.000 (2004)

Cartografia dels hàbitats del PN del Cadí-Moixeró, 1:10.000 (2007, 2008, 2009)

Cartografia dels hàbitats d'indrets d'especial rellevància del PN d'Aigüestortes (Trescuró, Muntanyó de Llacs, Bassa Nera, Molleres, Conangles, Redó (2002-2008) ...

etc...

Amb aquests treballs s'ha assajat la cartografia de detall en diferents ambients la qual cosa permet definir una metodologia de treball que resolgui satisfactòriament tots els problemes de representació que puguin plantejar-se. Els problemes que generi la cartografia d'algunes unitats de la llegenda es resoldran a mida que es facin els aixecaments.

Organització i gestió del projecte

S'ha cregut convenient que per desenvolupar el projecte hi hagi una direcció que vetlli pel seu bon desenvolupament i que podria estar formada per un membre de Parcs Naturals i un membre del Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació de la Universitat de Barcelona.

Metodologia

A grans trets es poden seguir els procediments emprats a la versió 2 de la CHC50 (2008-2011), adaptats, però, a l'escala de treball, i els detallats a les memòries de la cartografia del Pedraforca (2007) i del Moixeró (2008):

- Ús d'ortoimatges 1:5.000 i 1:2.500 COLOR i IRC , convenientment actualitzades
- Digitalització en pantalla sobre les ortoimatges i els fons topogràfics amb un SIG. Fotointerpretació prèvia per generar un document per anar al camp. Reajustament dels polígons un cop feta la feina de camp. Es recomana digitalitzar en pantalla a una escala aproximada de 1:3.500, fora de la qual no s'han d'editar els elements geomètrics.
- Es faran servir només polígons i punts com a elements geomètrics, els quals s'emmagatzemaran en dues capes independents, cadascuna amb la seva base de dades.
- Els hàbitats especialment ben estructurats que representin un "model" (tant si es representen amb un polígon com amb un punt) duran una indicació en un camp anomenat "TIPUS".
- A les dues cobertures (polígons i punts), per a cada hàbitat, s'indicarà si està inclòs en l'annex I de la Directiva 97/62/CEE (hàbitats d'interès), i la seva categoria (prioritari o no). La base de dades de la cobertura de polígons tindrà els següents camps.

U – Codi de l'Hàbitat Corine (p.ex. 41.1715 - Fagedes calcícoles,...)

UTEXT – Codi i enunciat de l'hàbitat CORINE

HIC – Codi de l'Hàbitat d'interès Comunitari (p.ex. 9130 - Fagedes neutròfiles)

HICTEXT – Codi i enunciat de l'HIC

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = si, 0 = no, o no constatat)

i la de punts:

U – Codi de l'Hàbitat Corine (p.ex. 41.1715 - Fagedes calcícoles,...)

UTEXT – Codi i enunciat de l'Hàbitat CORINE

SUP - Superfície ocupada per l'hàbitat (en m²)

RADI - Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen valor 10m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques tenen un valor superior

HIC - Hàbitat d'interès Comunitari (p.ex. 9130 - Fagedes neutròfiles)

HICTEXT – Codi i enunciat de l'HIC

PRIORITARI - Indica si es tracta d'un HIC prioritari (SI) o no (NO)

TIPUS - Indica si el punt recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = si, 0 = no, o no constatat)

A requeriment de cada parc natural s'hi pot afegir un camp (hiperlink) que en clicar un polígon o un punt obri la fitxa del Manual d'Hàbitats corresponent.

L'autor ha de generar el mapa digital en un SIG. Es recomana treballar amb una geodatabase d'ArcMap o amb qualsevol altre SIG que tingui alguna forma d'exportació a aquell format.

- L'àrea mínima a cartografiar s'estableix en 2.000 m². (0,2 ha), amb les excepcions que calgui (les mínimes). En cap cas es representarà amb un polígon cap hàbitat que faci menys de 1.000 m² (0,1 ha). Amb aquesta àrea mínima es poden resoldre la major part de mosaics que trobem en el paisatge. En els que no es puguin resoldre poden utilitzar-se els punts que representen àrees tan petites com es vulgui. Els elements linears s'han de representar amb polígons més o menys estrets. Com a norma es representaran les entitats que facin més de 15 m d'amplada (1mm a 1:10.000), de forma més o menys sostinguda. De forma excepcional els que facin entre 10 i 15 m i en cap cas els que facin menys de 10 m)
- En el cas del riu s'entén que els hàbitats riparis inclouen l'aigua del riu. Només se separarà l'aigua del riu com a hàbitat independent dels hàbitats dels marges quan la làmina d'aigua faci més de 25 m d'amplada de forma més o menys sostinguda. Els marges dels rius amples sense vegetació llenyosa que duguin un nombre molt elevat d'hàbitats que ocupen poca superfície, poden resoldre's utilitzant codis de nivell 0 o de nivell 1 i, eventualment, establint una base dades externa a la cobertura. Pot representar-se la làmina d'aigua en amplades inferiors a l'esmentada si respon a una situació d'estabilitat al llarg de l'any (de presència i d'amplada) i sembla més adequat de ser tractat així.
- El contorn de llacs i embassaments es pot incorporar directament dels fons topogràfics a 1:5.000 de l'ICC. Si es veu clarament el seu límit màxim i no coincideix prou bé amb el dibuixat als fons, es podrà dibuixar de nou seguint el que es vegi a la imatge (però sempre al seu nivell màxim).
- Les carreteres, pistes forestals i vies de comunicació en general només seran representades si fan més de 25 m d'amplada (talussos a part). Es pretén no representar els eixos viaris atès que ja son digitalitzats als fons topogràfics, i amb un tractament SIG poden ser incorporats de diverses formes. Sí que cal recollir aquelles situacions que es puguin donar a les immediacions de les vies de comunicació que impliquin la possibilitat de definir un polígon que faci l'àrea mínima (aparcaments al llindar de les carreteres, nusos de camins que ocupen molta superfície, revolts consecutius els talussos dels quals es toquen,...).
- La cartografia d'un territori ha de recollir la diversitat d'hàbitats que s'hi fa. Entre els hàbitats representats per polígons i els representats per punts s'ha de procurar que la cartografia reculli

completament la diversitat d'hàbitats CORINE del Parc. Per tant l'ús de punts, entre altres coses, serveix per a poder situar hàbitats que sempre ocupen superfícies petites.

- Cal fer ús del Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya com a informació col·lateral per a recollir tots els inventaris de vegetació aixecats en el territori en qüestió. A partir de les comunitats vegetals a les que pertanyen es pot establir una relació d'hàbitats CORINE presents al territori (aquesta relació es pot consultar al Manual dels Hàbitats de Catalunya i també al BDBC), els quals hauran de tenir representació cartogràfica.
- Aquesta cartografia contindrà un sol hàbitat per element geomètric (polígon o punt), llevat d'alguns hàbitats aquàtics que es podran resoldre amb una base de dades secundària associada al mapa (més detalls al final d'aquest document). En el cas dels punts s'afegirà a la base de dades una estimació de la superfície que cobreix l'hàbitat en l'indret assenyalat pel punt. En territoris litorals (Delta de l'Ebre, Aiguamolls de l'Empordà,...) es pot plantejar l'ús de 3 hàbitats per polígon si els punts no semblen el mètode adequat per representar la diversitat d'hàbitats en aquell territori.
- Es manté el Codi CORINE (LHC) com a codi de l'hàbitat a les cobertures definitives. Si es vol recodificar els hàbitats amb codis més simples de cara al treball de camp s'han de transformar després als codis normatius.
S'adjunta a aquest document la llegenda CORINE amb indicació dels hàbitats que per una o altra raó no es poden cartografiar o es poden cartografiar conjuntament com a grup d'hàbitats (p.ex. estepars dominats per les diferents espècies d'estepa).
- En els casos de mostres d'hàbitats especialment interessants, però que ocupen àrees petites (per sota de l'àrea mínima), es representaran amb un punt, determinat per les seves coordenades geogràfiques (amb el suport de tècniques GPS, si escau).
Per decidir quins hàbitats són especialment interessants poden tenir-se en compte diversos aspectes:
 - hàbitats poc presents en el conjunt de Catalunya (ni que siguin freqüents en el Parc Natural en qüestió)
 - ambients poc representats en un determinat territori (elements humits en ambients secs, hàbitats de llocs alts en indrets anormalment baixos, hàbitats mediterranis en ambients humits o muntanyencs, etc...)
 - hàbitats especialment ben estructurats que representin un "model" ni que s'hagin pogut representar com a polígons en altres indrets. Duran una indicació en un nou camp anomenat "TIPUS", ja esmentada anteriorment.
 - presència de un nombre elevat d'hàbitats diferents en una part petita del territori

- hàbitats que identifiquin la presència local d'un determinat tipus de sòl (o de determinades condicions físiques) en un entorn on hi dominin altres condicions (p.ex. presència d'una comunitat gipsícola en un entorn dominat per hàbitats calcícoles (no gipsícoles)
 - hàbitats que continguin alguna espècie especialment valuosa (rarsa, endemisme,...)
 - hàbitats que no es puguin representar mai com a polígons, ni que no siguin especialment rars ni interessants
 - etc
- Cobertures de suport, a part del topogràfic: Geològic 50K, 25K, SIOSE,....
 - Treball de camp. Cal fer treball de camp per a validar i corregir la feina de fotointerpretació que s'hagi fet. La localització de punts es farà mitjançant GPS i el traspàs automàtic d'aquestes dades a l'ordinador per generar la cobertura de punts. Cal procurar que quan es faci el registre de punts l'error que assenyala el GPS sigui el més petit que es pugui (< de 10 m en qualsevol cas). L'estimació de la durada del treball de camp és d'uns 4,5 km²/dia de camp, depenent, naturalment, del tipus de territori.
 - Hi ha algun hàbitat, com el 65.4-Coves i avencs, que presenta una problemàtica específica (les entrades de les coves no se solen veure ni a l'ortoimatge ni quan es fa treball de camp, gairebé sempre són puntuals, importància de la fauna en aquest hàbitat,...). Caldrà definir un protocol propi per aquest hàbitat. Actualment s'està fent un assaig al Parc Natural del Cadí-Pedraforca en aquest sentit.

Memòria

S'establirà també per a cada zona cartografiada (parc, o enclau determinat) una memòria amb el següent índex:

1. Un mapa de situació on es mostri el territori cartografiat a Catalunya (1:1.400.000) i un de més detallat on s'hi vegin els seus límits i els elements geogràfics més significatius.

2. Metodologia i característiques tècniques de l'aixecament.

Data de les ortoimatges, data del treball de camp, elements importants de tipus cartogràfic: datum emprat,....

Metodologia. Extreta d'aquest propi document.

3. Ampliació de la llegenda

- Enumeració dels hàbitats cartografiats amb indicació de les particularitats que calgui ressaltar respecte del tipus (el tipus és el que es descriu al Manual).
- Número de polígons, àrea ocupada i número de punts (petita taula per cada hàbitat).

- Breu indicació sobre la distribució i la localització de cada unitat en el territori considerat.
- Indicacions, si escau, de problemes d'ús i gestió que puguin haver-se detectat durant el treball de camp, dades concretes que mostrin degradació,...
- S'establirà un valor d'estat de conservació de l'hàbitat en el territori segons criteri expert de l'autor. Pot tenir 4 valors: no constatat (0), bo (3), mitjà (2) i dolent (1). Aquest criteri es basarà amb el model "ideal" descrit al Manual d'Hàbitats. Com que l'aixecament cartogràfic d'un Parc implicarà, en la major part del casos, diverses anualitats, aquest valor de conservació quedarà, al final, sectorialitzat.

Finalització de l'aixecament

Com que en la major part dels Parcs es farà la cartografia per sectors durant diverses anualitats, cal preveure que al finalitzar tot l'aixecament es facin les següents revisions:

- fusió en una sola memòria de les memòries dels diversos sectors.
- inclusió a la memòria final del càlcul per a tot el Parc de superfícies, polígons i punts
- revisió de la continuïtat dels polígons limítrofs entre diverses anualitats
- valoració, en cada cas, de fer una revisió planimètrica final en cas que hi hagi a disposició noves ortoimatges (que no s'hagin pogut utilitzar en les primeres anualitats)
- valoració de l'homogeneïtat pel que fa a punts i polígons dels diversos sectors cartografiats.
- Revisió de la valoració global per sectors, del camp "estat de conservació" de cada hàbitat en el territori, segons criteri expert de l'autor.

Pels parcs que ja comptin amb una cartografia d'hàbitats detallada (Delta de l'Ebre,...), o de vegetació (Zona Volcànica de la Garrotxa,...) i vulguin generar una cartografia d'hàbitats CORINE actualitzada, caldrà establir un procediment específic per fer-ne l'actualització o bé el traspàs d'unitats de vegetació a hàbitats CORINE.

Precisions sobre els Hàbitats CORINE que no es podran tractar independentment a la cartografia 1:10.000

Grup d'hàbitats 22. Aigües dolces estagnants

Aquí el problema és que per una part hi ha l'aigua (com a hàbitat) i per altra banda hi ha els hàbitats definits per la vegetació que es desenvolupa en aquella aigua. A més els hàbitats que duen vegetació

són sovint puntuals i de difícil observació al camp. Des del punt de vista de la gestió sol tractar-se d'un hàbitat important i poc representat (llevat d'alguns indrets de l'alta muntanya)

Sol·lució proposada:

- Incorporar codi de nivell 0 a la cartografia i afegir-hi una base de dades associada, independent, amb relació 1 a n en la que s'hi puguin posar tots els hàbitats que hi hagi relacionada amb el polígon mitjançant d'identificador. Caldrà valorar aquesta qüestió en el pressupost quan hi hagi un nombre de llacs elevat que s'hagin de visitar un a un (sense submergir-se)
- Els codis de nivell 0 (tipus) és:
22. Aigües dolces estagnants

Si en un estany hi domina molt clarament un dels hàbitats, pot posar-s'hi directament el codi corresponent.

Grup d'hàbitats 24. Aigües corrents

No considerar els següents hàbitats ja que sempre són massa estrets, a no ser que es trobi molt convenient de fer-ho en algun indret determinat:

- **24.1 Cursos d'aigua**
24.11 Regió crènica o dels rierols de muntanya.
24.16 Cursos d'aigua intermitents.

Utilitzar codi de nivell 0 o 1 en aquests casos (si no es pot concretar més)

- **24.4 Vegetació submersa**
24.41 Comunitats submerses, amb *Myriophyllum alterniflorum*, *Callitriche* spp.,..., dels rius i rierols d'aigües àcides.
24.42 Comunitats submerses, amb *Potamogeton coloratus* (espiga d'aigua), *Chara hispida* (asprella),..., de corrents d'aigua oligotròfics, calcaris.
24.43 Comunitats submerses, amb *Potamogeton densus* (espiga d'aigua), *Callitriche stagnalis*,..., de corrents d'aigua mesotròfics.
24.44 Comunitats submerses, amb *Potamogeton nodosus* (espiga d'aigua), *Zannichellia palustris*,..., de corrents d'aigua eutròfics.

Si en un indret hi domina molt clarament un dels hàbitats elementals, pot posar-s'hi directament el codi corresponent. Poden utilitzar-se també punts quan sigui adequat.

No prendre en consideració, a no ser que hi hagi raons de pes per fer-ho:

84.2 Tanques vives (amb *Lycium* spp., *Prunus spinosa*,...).

85.2 Petits parcs i places públiques amb vegetació.

85.4 Espais enjardinats entre blocs urbans.

88 Mines i galeries subterrànies.

84.11* Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers,...).

84.12* Fileres d'arbres caducifolis.

85.3 Jardins i horts casolans.

89.22 Sèquies i petits canals d'aigua dolça.

Grup d'hàbitats de matollars (estepars i brolles) silicícoles de terra baixa

32.341 Estepars dominats per estepa negra (*Cistus monspeliensis*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

32.342 Estepars dominats per estepa borrera (*Cistus salviifolius*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

32.348 Estepars d'estepa blanca (*Cistus albidus*), silicícoles, de terra baixa

32.36 Brolles baixes i obertes d'estepes (*Cistus* spp.), brucs (*Erica* spp.)..., silicícoles, de terra baixa

32.374⁺ Brolles dominades per ginestell (*Sarothamnus catalaunicus*), silicícoles, de les contrades marítimes plujoses, als territoris ruscínic i catalanídic septentrional

32.375⁺ Brolles dominades per argelaga negra (*Calicotome spinosa*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

32.378⁺ Brolles dominades per albada (*Anthyllis cytisoides*), silicícoles, dels terrenys poc àcids de terra baixa

32.379⁺ Brolles amb abundància d'altres lleguminoses (*Genista triflora*, *Genista monspessulana*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Sol·lució proposada:

- Tractar globalment les 7 primeres i de forma independent la darrera (en general amb punts). Per aquest grup d'hàbitats proposem el següent codi: **32.gr2**
- Si algun d'aquests hàbitats fes més de 2000m² en algun territori, pot ser tractat independentment

La separació entre **alzinars/carrascars** i **màquies d'alzina/carrasca** ve definit pels 6 m d'alçada de l'arbre. Cal decantar-se pel que domina en cada indret. Afecta les unitats de la llegenda de la CHC50 45c, 45e, 45f

Els següents hàbitats

62.41⁺ Roques calcàries colonitzades per líquens, no litorals

62.42⁺ Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals

només cal considerar-los quan no hi hagi vegetació vascular de cap mena, ja que són sempre implícits dins dels altres hàbitats rupícoles del tipus 62.

1 de desembre de 2011

Jordi Carreras i Albert Ferré

Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació (GEOVEG)

Universitat de Barcelona

6. Bibliografia

Bolòs, A. & O. Bolòs 1950. La vegetación de las comarcas barcelonesas. *Inst. Esp. Est. Mediter.*

Cardona, M.A. 1973 Observaciones sobre dinámica de lagunas comunidades de la serie evolutiva del encinar. *Acta Geobot. Barc.*, 7: 1-15.

Font, X. 2010. Mòdul Flora i Vegetació. Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya. Generalitat de Catalunya i Universitat de Barcelona.

<http://biodiver.bio.ub.es/biocat/homepage.html>

Lapraz, G. 1962. Recherches phytosociologiques en Catalogne. *Collect. Bot.* (Barcelona).

Sáez, L. 1997. Atlas pteridològic de Catalunya i Andorra. *Acta Bot. Barc.*, 44: 39-167.

Vigo, J.; Carreras, J. & Ferré, A. (eds.). 2005. Manual del Hàbitats de Catalunya. 8 volums. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Generalitat de Catalunya.

